

ماده 2- هروسيله نقلیه موتوري وغيرموتوري ويدك متصل كه در راه ها حركت مي كند وهمچنين وسايل نقلیه موتوري ويژه كشاورزي ، صنعتي وعمراني بايد داراي شماره باشند. رانندگي با وسايل نقلیه ايكه شماره ياپلاك نداشته يا داراي شماره ويا پلاك غيرمجاز باشند ، ممنوع است ، مگر اين كه پيشتر مجوز حركت از راهنمايي ورانندگي دريافت كرده وهمراه داشته باشند . ماموران راهنمايي ورانندگي وپليس راه از تردد خودروهاي متخلف از اين ماده ، تا انجام شماره گذاري جلوگيري به عمل خواهند آورد .

تبصره 1 - تازماني كه انجام عمليات شماره گذاري وسايل نقلیه كشاورزي ، صنعتي وعمراني به طور كامل از سوي راهنمايي ورانندگي صورت نپذيرفته است وپس از آن ، تردد اين وسايل براساس دستورالعملي كه به تاييد وزارتخانه هاي كشور وراه وترابري مي رسد ، انجام خواهد شد .

تبصره 2 - خودروها وموتورسيكلت ها ودروچرخه هاي ساخت داخل و وارداتي از نظر ايمني وكيفيت بايد استانداردهاي مصوب موسسه استاندارد وتحقيقات صنعتي ايران را دارا باشند وبعلاوه از نظر آلودگي هاي زيست محيطي ، استانداردهاي مصوب شوراي عالي حفاظت محيط زيست را رعايت نموده باشند .

تبصره 3 - : تشخيص انواع وسايل نقلیه غيرموتوري كه بايد شماره گذاري شوند با راهنمايي ورانندگي است ، مگر درمواردی كه قانون خاصي وجود داشته باشد.

ماده 3 - مالك وسيله نقلیه موضوع ماده قبل مكلف است خود و ابه وسيله نماينده قانوني خود، بامراجعه به نزديكترين واحد شماره گذاري يامركزي كه به همين منظور تعيين واعلام مي گردد، مدارك لازم را ارائه نمايد . واحد شماره گذاري پس از بررسي آنها، اقدام به تخصيص پلاك به شخص وتحويل آن مي نمايد. نصب پلاك با نظارت نماينده راهنمايي ورانندگي صورت مي پذيرد . چگونگي انجام شماره گذاري شامل مدارك مورد نياز وخدمات پس از شماره گذاري وعوارض وماليات مصوب ومانند آنها دردستورالعمل مربوط از سوي راهنمايي ورانندگي مشخص واعلام خواهد شد .

تبصره 1- انواع پلاك ها وابعاد ورنگ هاي آنها براي وسايل نقلیه مختلف در دستورالعمل ياد شده مشخص مي گردد .
تبصره 2- هرگاه اشخاص ديگري درمالكيت وسيله نقلیه شريك بوده و يا نسبت به آن حق عيني داشته باشند ، نام ونشاني دقيق آنان نيز بايد در درخواست قيد شود .

ماده 4 - درموارد زير راهنمايي ورانندگي از انجام عمل شماره گذاري خودداري مي نمايد :
الف - درصورتي كه مفاده تبصره (2) ماده (2) رعايت نشده باشد ويا اصالت وسيله نقلیه هنگام بازديد به وسيله ماموران مربوط تاييد نگردد .

ب - چنانچه مشخصات وسيله نقلیه باآنچه دراسناد مربوط ذكر شده مطابقت نداشته باشد .

پ - اگر تخصيص شماره به نام مالك به لاييل قانوني ممنوع باشد .

ت - چنانچه وسيله نقلیه ، علائم وتجهيزات پيش بيني شده دراين آئين نامه رانداشته باشد .

ث - هرگاه حقوق دولتي وعوارضي كه به طور قانوني به وسيله نقلیه تعلق گرفته پرداخت نشده باشد .

ج - در صورت نداشتن برگ معاینه فنی به به استثناء وسایل نقلیه ای که از تاریخ ساخت آنها دو سال سپری نشده است .

ماده 5- به هنگام نقل و انتقال مالکیت ، اوارق شدن و یا از بین رفتن وسیله نقلیه ، پلاک ها در واحد شماره گذاری یا مراکز مجاز از روی وسیله نقلیه فک و نزد راهنمایی و رانندگی نگهداری می شود .

تبصره : در صورت خرید خودرو ، صاحب پلاک ها یا نماینده قانونی وی باید برای دریافت مجوز نصب پلاک بر روی وسیله نقلیه خریداری شده به واحد شماره گذاری یا مراکز مجاز مراجعه نماید.

ماده 6 - اشخاص حقیقی یا حقوقی دارنده پلاک ، مکلف اند پس از گذشت حداکثر ده روز از زمان تغییر محل اقامت یا فعالیت ، نشانی و کد پستی خود را به طور کتبی به نزدیکترین واحد شماره گذاری اعلام نمایند . مسئولیت های قانونی مربوط به اطلاع ندادن تغییر محل اقامت یا مرکز فعالیت به عهده مالک یا نماینده قانونی وی خواهد بود .

ماده 7- در صورتی که وسیله نقلیه از سوی مراجع صلاحیت دار توقیف ، تملیک ، ضبط یا مصادره شود ، باید مراتب حداکثر ظرف 15 روز از سوی مرجع مربوط و یا منتقل الیه یا نماینده قانونی وی به واحد شماره گذاری محل اعلام گردد .

ماده 8- چنانچه پلاک به نام شخص حقوقی باشد ، مدیر مربوط مکلف است حداکثر ظرف 48 ساعت پس از تاریخ درج آگهی انحلال در روزنامه ، مراتب را به نزدیکترین واحد شماره گذاری به طور کتبی اعلام نماید .

ماده 9- در صورت فوت یا محجور شدن مالک وسیله نقلیه ، برحسب مورد ، نماینده قانونی وراثت با ارائه گواهی تسلیم د ادخواست حصر وراثت به دادگاه و یا وصی و یا قیم مکلف است حداکثر ظرف مدت دو ماه از تاریخ فوت یا حجر به نزدیکترین واحد شماره گذاری برای اعلام استفاده کننده مجاز از وسیله نقلیه مراجعه نماید .

ماده 10 - اشخاص مندرج در موارد (8و9) فوق مکلفند حداکثر ظرف مدت شش ماه برای معرفی مالک و یا متصرف قانونی جدید وسیله نقلیه ، به منظور مالیکت و ثبت آن ، به راهنمایی و رانندگی مراجعه نماید . مراجعه نکردن در مهلت مقرر و سپری شدن مدت یاد شده موجب خواهد شد پلاکهای وسیله نقلیه از درجه اعتبار ساقط و غیر مجاز تلقی شود .

ماده 11- سازمان ثبت احوال کشور موظف است از طریق شبکه رایانه ای ، اطلاعات فوت شدگان را حداکثر ظرف مدت یک هفته از تاریخ فوت در اختیار راهنمایی و رانندگی محل قرار دهد .

ماده 12- نصب پلاک بر روی وسیله نقلیه به طریق زیر انجام می گیرد:

الف: برای وسایل نقلیه سه چرخ یا بیشتر با وزن خالی بیش از 400 کیلوگرم ، یک پلاک در جلو و پلاک دیگر در عقب آن نصب می شود .

ب : بر روی وسایل نقلیه دو چرخ تنها یک پلاک ، آن هم در عقب وسیله نقلیه نصب می گردد .

ت : پلاک یا پلاکها باید در محل تعیین شده نصب شوند .

ماده 13- به همراه یک زوج پلاک ، پلاک سوم وسیله نقلیه نیز به صورت برجسب از سوی راهنمایی و رانندگی یا

اشخاص مورد تایید او صادر و بر روی شیشه جلو یا عقب وسیله نقلیه نصب می گردد . این برجسب دارای اطلاعات شماره پلاک ، تاریخ سپری شدن اعتبار پلاک ، تاریخ سپری شدن اعتبار پلاک ، کد واحد شماره گذاری و شماره شناسایی وسیله نقلیه (Vehicle identification number - VIN) میباشد ، پلاک سوم با هر بار تمدید اعتبار پلاک ، نقل و انتقال مالیکت و تعویض قطعات اصلی و رنگ وسیله نقلیه با اطلاعات جدید تولید و جایگزین پلاک سوم پیشین خواهد شد . زمان اجرای این ماده را راهنمایی و رانندگی تعیین مینماید

ماده 14- در صورت مفقود شدن و یا سرقت پلاک ، شماره پلاک یاد شده از فهرست پلاکهای فعال خارج و در فهرست پلاکهای سرقتی و مفقود شده قرار داده خواهد شد . تخصیص پلاک جدید به مالک وسیله نقلیه پس از سیر مراحل موضوع دستورالعمل ماده (3) این آئین نامه صورت خواهد گرفت .

تبصره : برای پلاکی که زایل می شود ، بنا به درخواست مالک و با مراجعه به واحد شماره گذاری بر اساس دستورالعمل یاد شده پلاک جدید صادر می شود .

ماده 15- راهنمایی و رانندگی پس از تخصیص شماره پلاک به مالک وسیله نقلیه و ورود اطلاعات مالک (شماره ملی) و وسیله نقلیه به سامانه ، کارت مشخصات و شناسنامه مالکیت وسیله نقلیه را صادر و بر حسب مورد ، به نشانی (کد پستی) مالک ارسال و یا به وی تسلیم مینماید .

ماده 16- هر گاه پلاک ، کارت مشخصات یا شناسنامه مالکیت وسیله نقلیه مفقود و یا از بین برود مالک یا نماینده قانونی وی مکلف است مراتب را حداکثر ظرف (48) ساعت به واحد شماره گذاری راهنمایی و رانندگی و یا مراکز مجاز اعلام کند و اقدام به دریافت پلاک جدید ، کارت مشخصات یا شناسنامه مالکیت المثنی نماید .

ماده 17- سازندگان و فروشندگان وسایل نقلیه موتوری موظفند به منظور عرضه و انتقال وسایل نقلیه از محلی به محل دیگر یا برای انجام آزمایش فنی وسیله نقلیه بدون انجام تشریفات شماره گذاری از راهنمایی و رانندگی پلاک ویژه دریافت نمایند دستورالعمل مربوط به مدت اعتبار و همچنین نحوه استفاده از پلاک ویژه و چگونگی ارائه اطلاعات مورد نیاز از سوی راهنمایی و رانندگی تعیین و اعلام می گردد .

ماده 18- راهنمایی و رانندگی میتواند پلاک ویژه تحویلی به سازندگان یا فروشندگان وسایل نقلیه را ، به علت نداشتن نیاز به استفاده یا استفاده بر خلاف مقررات پس بگیرد .

ماده 19- کلیه کارخانجات سازنده و مونتاژ خودرو و موتورسیکلت مکلفند تولیدات خود را پیش از عرضه به بازار و فروش به اشخاص ، با نظارت و برابر دستورالعمل اعلامی راهنمایی و رانندگی شماره گذاری نمایند .

ماده 20- هنگام نقل و انتقال مالکیت وسایل نقلیه ، متعاملین یا قائم مقام قانونی آنها ابتدا درخواست خود را به راهنمایی و رانندگی نیروی انتظامی یا مراکز مجاز تعیین شده ارائه می نمایند تا پس از احراز اصالت خودرو و تطبیق مدارک آنها، نسبت به فک پلاک منصوبه بر روی خودرو مورد معامله و اختصاص پلاک جدید و صدور شناسنامه جدید و ثبت تغییرات مزبور در نظام رایانه ای راهنمایی و رانندگی اقدام گردد سپس مراتب به طور کتبی توسط راهنمایی و رانندگی نیروی انتظامی یا مراکز مجاز تعیین شده به دفتر اسناد رسمی جهت تنظیم سند رسمی انتقال ، منعکس

می گردد. کارت خودرو از سوی راهنمایی و رانندگی بعد از تایید مراتب تنظیم سند در دفترخانه اسناد رسمی که بوسیله پست سفارشی یا رایانه ای به سیستم راهنمایی و رانندگی منعکس میشود، به خریدار تحویل می گردد. گواهی راهنمایی و رانندگی و شناسنامه صادره تا 2 ماه اعتبار دارد و در خلال مدت مذکور متعاملین یا قائم مقام قانونی آنها موظفند برای ثبت معامله و درج آن در ذیل شناسنامه (محل مخصوص) به دفتر اسناد رسمی مراجعه نمایند. تبصره - شرایط ونحوه واحراز صلاحیت مراکز مجاز موضوع این فصل ونحوه نظارت بر آنها به موجب دستورالعملی خواهد بود که بایست نهاد راهنمایی و رانندگی به تصویب وزیر کشور می رسد.

ماده 21- مالک وسیله نقلیه چنانچه قصد تغییر رنگ یا تعویض هر یک از قطعات اصلی وسیله نقلیه شامل موتور، شاسی و اتاق را داشته باشد باید بیشتر مجوز لازم را از واحد شماره گذاری راهنمایی و رانندگی دریافت نماید. تبصره - وسایل نقلیه عمومی باری و مسافری مشمول مقررات مربوط می باشند.

ماده 22 - تعویض قطعات اصلی و همچنین، تغییر رنگ وسایل نقلیه وارداتی پیش از شماره گذاری نیز منوط به دریافت مجوز کتبی از واحدهای شماره گذاری می باشد.

ماده 23- در صورت سرقت، مفقود شدن و یا اگر به هر علتی وسیله نقلیه ای مورد تصرف غیر قانونی قرار گیرد، مالک و یا نماینده قانونی وی مکلف است بلافاصله مراتب را به نزدیکترین واحد انتظامی اعلام نماید.

ماده 24- هرگاه پلاک به اشتباه بر روی وسیله نقلیه نصب شده باشد، راهنمایی و رانندگی موظف است پلاک مالک وسیله نقلیه را اخذ و پس از رفع اشتباه پلاک را باز گرداند.

ماده 25 - هر شخص حقیقی یا حقوقی می تواند به تعداد وسایل نقلیه ملکی خود مطابق ماده (3) پلاک دریافت نماید. نقل و انتقال هر یک از وسایل نقلیه تابع مقررات این آئین نامه خواهد بود.

فصل سوم = گواهینامه رانندگی (ماده 26 تا 27)

ماده 26- هرکس بخواهد با هر نوع وسیله نقلیه موتوری زمینی رانندگی نماید باید گواهینامه متناسب رانندگی با آن وسیله نقلیه را دارا باشد. بامتخلفان برابرقوانین ومقررات رفتار می شود.

ماده 27 - انواع گواهی نامه های رانندگی به شرح جدول پیوست شماره (1) وتوضیحات آن است، که با شرایط زیر از سوی راهنمایی و رانندگی صادر

می شود:

الف - شرایط شرکت در آزمایش ها و صدور گواهی نامه موتورسیکلت گازی یا موتورگازی (گواهی نامه الف - 1) 0

1- حداقل 15 سال تمام

2- ارائه گواهی سلامت جسمی و روانی از مراجع صلاحیت دار پزشکی

3- قبول شدن در آزمون های آیین نامه ومهارت عملی رانندگی باموتور گازی

ب - شرایط شرکت در آزمایش ها و صدور گواهی نامه موتورسیکلت های با حجم موتور تا 200 سی سی (گواهی نامه

الف - 2) .

1- حداقل 17 سال تمام

2- ارائه گواهی سلامت جسمی و روانی از مراجع صلاحیت دار پزشکی

3- قبول شدن درآزمون های آیین نامه و مهارت عملی رانندگی باموتور سیکلت مربوط

پ - شرایط شرکت درآزمایش ها و صدور گواهی نامه موتورسیکلت های باحجم موتور بالای 200 سی سی و سه چرخ باوزن تا 400 کیلو متر (گواهی نامه الف - 3) .

1- حداقل 18 سال تمام

2- ارائه گواهی سلامت جسمی و روانی از مراجع صلاحیت دار پزشکی

3- دارا بودن گواهی نامه موتورسیکلت تا 200 سی سی حجم موتور (الف - 2) که حداقل یک سال تمام از تاریخ صدور آن گذشته باشد

4- قبول شدن درآزمون های آیین نامه و مهارت عملی رانندگی باموتور سیکلت مربوط

ت - شرایط شرکت درآزمایش ها و صدور گواهی نامه (گواهی نامه ب - 1) .

1- حداقل 17 سال تمام

2- ارائه گواهی سلامت جسمی و روانی از مراجع صلاحیت دار پزشکی

3- قبول شدن درآزمون های آیین نامه و مهارت عملی رانندگی با وسیله نقلیه مربوط ، این نوع گواهی نامه برای درخواست کنندگان در اولین مرحله با اعتبار موقت یک ساله صادر می شود و در مدت یاد شده دارنده آن مکلف به رعایت محدودیت ها و شرایط ویژه ای می باشد که در صورت رعایت آنها و رعایت مقررات این آیین نامه و مرتکب نشدن تخلف ، به گواهی نامه رانندگی با اعتبار موضوع تبصره (6) این ماده تبدیل خواهد شد . شرایط و ضوابط مربوط به رانندگی با گواهی نامه موقت ونحوه تبدیل آن ، به موجب دستورالعملی است که به پیشنهاد راهنمایی و رانندگی و تصویب وزیر کشور، مشخص و اعلام می گردد

ت - شرایط شرکت درآزمایش ها و صدور گواهی نامه (ب - 2) .

1- حداقل 21 سال تمام

2- سپری شدن حداقل دو سال تمام از تاریخ دریافت گواهینامه رانندگی (ب - 1) .

3- ارائه گواهی سلامت جسمی و روانی از مراجع صلاحیت دار پزشکی

4- قبول شدن درآزمون های آیین نامه و مهارت عملی رانندگی با وسیله نقلیه مربوط

ج - شرایط شرکت درآزمایش ها و صدور گواهی نامه (پ - 1) .

1- حداقل 23 سال تمام

2- سپری شدن حداقل دو سال تمام از تاریخ دریافت گواهینامه رانندگی (ب - 1) .

- 3- ارائه گواهی سلامت جسمی و روانی از مراجع صلاحیت دار پزشکی
4- قبول شدن درآزمون های آیین نامه و مهارت عملی رانندگی با وسیله نقلیه مربوط
ج - شرایط شرکت درآزمایش ها و صدور گواهی نامه (پ - 2) .

- 1- حداقل 23 سال تمام
2- سپری شدن حداقل دوسال تمام از تاریخ دریافت گواهینامه رانندگی (ب - 1) .
3- ارائه گواهی سلامت جسمی و روانی از مراجع صلاحیت دار پزشکی
4- قبول شدن درآزمون های آیین نامه و مهارت عملی رانندگی با وسیله نقلیه مربوط
ح - شرایط شرکت درآزمایش ها و صدور گواهی نامه (ت - 1) .

- 1- حداقل 25 سال تمام
2- سپری شدن حداقل دوسال تمام از تاریخ دریافت گواهینامه رانندگی (پ - 1) .
3- ارائه گواهی سلامت جسمی و روانی از مراجع صلاحیت دار پزشکی
4- قبول شدن درآزمون های آیین نامه و مهارت عملی رانندگی با وسیله نقلیه مربوط
خ - شرایط شرکت درآزمایش ها و صدور گواهی نامه (ت - 2) .

- 1- حداقل 25 سال تمام
2- سپری شدن حداقل دوسال تمام از تاریخ دریافت گواهینامه رانندگی (پ - 2) .
3- ارائه گواهی سلامت جسمی و روانی از مراجع صلاحیت دار پزشکی
4- قبول شدن درآزمون های آیین نامه و مهارت عملی رانندگی با وسیله نقلیه مربوط
خ - شرایط شرکت درآزمایش ها و صدور گواهی نامه (ت - 2) .

- 1- حداقل 18 سال تمام
2- ارائه گواهی سلامت جسمی و روانی از مراجع صلاحیت دار پزشکی
3- قبول شدن درآزمون های آیین نامه و مهارت عملی رانندگی با وسیله نقلیه مربوط

فصل سوم = گواهینامه رانندگی (ماده 27 تا 29)

د- شرایط شرکت درآزمایش ها و صدور گواهی نامه رانندگی ویژه وسایل نقلیه سنگین عمرانی و کشاورزی و وسایل نقلیه فوق سنگین

- 1- حداقل 23 سال تمام
2- ارائه گواهی سلامت جسمی و روانی از مراجع صلاحیت دار پزشکی
4- قبول شدن درآزمون های آیین نامه و مهارت عملی رانندگی با وسیله نقلیه مربوط درگواهی نامه های رانندگی ویژه ، نوع وسیله نقلیه ای که دارنده می تواند با آن رانندگی کند، قید می شود. برای رانندگی با وسایل نقلیه ویژه ای که

سمرعت آنها از 30 کیلومتر در ساعت تجاوز می کند، در شهرها و راه های عمومی ، علاوه بر داشتن گواهی نامه ویژه ، (پ - 1) نیز ضروری است .

تبصره 1- در تمام موارد بالا علاوه بر رعایت شرایط تعیین شده ، ارائه گواهی طی دوره آموزش آیین نامه ومقررات راهنمایی ورانندگی وهمچنین ارائه گواهی طی دوره کسب مهارت عملی رانندگی ، از آموزشگاههای رانندگی مجاز الزامی می باشد . درخواست کنندگان یا دارندگان گواهی

نامه های (ب ، پ و ت) که خواستار رانندگی با وسیله نقلیه دارای یدک هستند، باید آموزشهای لازم را کسب نمایند . برای وسایل نقلیه ویژه باتوجه به کاربری مربوط ، ارائه گواهی کسب مهارت عملکرد ویژه از مراکز مجاز یاد شده الزامی است .

تبصره 2 - راهنمایی ورانندگی می تواند در صورت لزوم آزمایش مجدد مقررات راهنمایی ورانندگی را پیش از انجام آزمون مهارت عملی از درخواست کنندگان به عمل آورد .

تبصره 3 - مراجع انجام معاینات پزشکی وهمچنین ضوابط احراز سلامت جسمی و روانی درخواست کنندگان و هرگونه تغییر در آن به پیشنهاد وزارت بهداشت ، درمان و آموزش پزشکی توسط کار گروهی متشکل از نمایندگان وزارتخانه های کشور ، راه و ترابری ، بهداشت و درمان و آموزش پزشکی و راهنمایی ورانندگی تعیین می گردد (پیوست شماره 2) .

تبصره 4 - در تمام موارد بالا آزمون آیین نامه ومقررات راهنمایی ورانندگی به صورت نوشتاری ویا رایانه ای انجام می گیرد .

تبصره 5 - مدت اعتبار انواع گواهی نامه رانندگی 5 سال است و پس از پایان اعتبار آن و در صورت احراز سلامت جسمی و روانی ، برای دوره های 5 ساله تمدید می گردد . برای افرادی که بیش از 70 سال تمام باشند ، لازم است سلامت جسمی و روانی هردو سال بررسی واحراز گردد .

ماده 28 - وضعیت ظاهری درخواست کننده (نقص عضو) با گواهی سلامت جسمی و روانی صادره از مراکز پزشکی مجاز تعیین شده به وسیله افسران کارشناس تطبیق داده میشود و در صورت وجود مغایرت موضوع به کمیسیون پزشکی نیروی انتظامی ارجاع می گردد .

ماده 29- درخواست کننده هرنوع گواهی نامه رانندگی باید مدارکی را که از طرف راهنمایی ورانندگی اعلام می شود به مراجع آگهی شده ارائه کند .

ماده 30- مندرجات گواهی نامه رانندگی شامل نوع یا پایه وگروه گواهینامه رانندگی ، مدت اعتبار، مشخصات راننده (کد ملی)، نامه احد صادر کننده ، امضای صادرکننده ، شماره مسلسل ، تاریخ وشماره صدور، عکس درخواست کننده ، مهر واحد صدور ومشخصات ضروری دیگر باشد

ماده 31 - هرگاه درخواست کننده گواهی نامه رانندگی درآزمایش های مربوط موفق گردد، گواهی نامه رانندگی پس ازرویت مدارك لازم صادر وبه او تسلیم خواهد شد. دارنده گواهی نامه موظف است ظرف يك ماه پیش از پایان

مهلت مقرر، برای تمدید مدت اعتبار یا تعویض آن به گواهی نامه معادل به راهنمایی و رانندگی مراجعه نماید . راهنمایی و رانندگی هنگام تمدید یا تعویض گواهی نامه ، ضمن دریافت گواهی سلامت جسمی و روانی از درخواست کننده ، می تواند آزمون های لازم را از وی به عمل آورد . ماموران راهنمایی و رانندگی و پلیس راه هنگام کنترل گواهی نامه رانندگان موظفند در صورتی که تاریخ اعتبار آن سپری شده باشد، گواهینامه را با ارائه رسید اخذ و پس از اعمال قانون، گواهی نامه یاد شده را برای تمدید و یا تجدید به اداره مربوط ارسال نمایند . دارنده گواهی نامه موظف است حداکثر ظرف مدت یک ماه بامراجعه به واحد مربوط برای دریافت گواهی نامه رانندگی جدید اقدام نماید .

تبصره 1- دارندگان گواهی نامه پایه بالاتر در گروه مربوط ، می توانند رانندگی وسایل نقلیه موضوع گواهی نامه های پایه پایین تر، ه جز پایه (الف) را انجام دهند .

تبصره 2 - دستورالعمل نحوه زمان بندی و ضوابط چگونگی انجام آزمون ها ، تمدید اعتبار، تجدید آزمون در صورت مردود شدن درخواست کننده و نحوه و میزان عوارض و مالیات مصوب قابل دریافت و نظایر آن از سوی راهنمایی و رانندگی تهیه و به اطلاع عموم رسانده می شود.

ماده 32 - در صورتی که دارنده گواهی نامه بخواهد برای دریافت گواهی نامه از انواع دیگر اقدام نماید، موظف است در آزمون های مربوط شرکت کند پس از قبول شدن چنانچه، گواهی نامه قبلی پیش نیاز گواهی نامه مورد درخواست باشد از درخواست کننده اخذ و گواهی نامه جدید صادر و به وی تحویل می گردد.

ماده 33 - رانندگی با هر نوع تاکسی و وسایل نقلیه عمومی در شهرها و وسایل نقلیه عمومی جاده ای ، علاوه بر گواهی نامه رانندگی متناسب، حسب مورد، نیازمند داشتن مجوز از شهرداری و یا دفترچه کار یا برگ فعالیت صادره از سوی وزارت راه و ترابری می باشد.

ماده 34 - در صورتی که گواهی نامه رانندگی مفقود شود یا از بین برود، دارنده آن می تواند درخواست صدور المثنی نماید . پس از احراز درستی ادعای درخواست کننده ، با دریافت مدارک لازم و گواهی سلامت جسمی و روانی درخواست کننده و بارعایت ضوابطی که راهنمایی و رانندگی اعلام می نماید ، گواهی نامه المثنی صادر و به وی تسلیم می گردد .

ماده 35 - دارندگان گواهی نامه های معتبر خارجی (اعم از ایرانیان یا خارجیان) می توانند تا شش ماه پس از ورود در ایران، رانندگی نمایند . ولی در صورت تمایل به ادامه رانندگی در ایران باید پیش از سپری شدن مدت یاد شده گواهی نامه خارجی خود را به گواهی نامه ایرانی تبدیل نمایند .

تبصره - دارندگان گواهی نامه رانندگی کشورهای غیر از متعاهدین کنوانسیون های 1968 ، وین (قانون الحاق ایران به کنوانسیون عبور و مرور در جاده ها و کنوانسیون مربوط به علائم راه ها - مصوب (1354) ، باید ترجمه معتبر گواهی نامه را همراه داشته باشند .

ماده 36- تبدیل گواهی نامه های رانندگی معتبر صادر شده از کشورهای خارجی ، که گواهی نامه صادره از ایران

در قلمرو سرزمینی آنان برای رانندگی معتبر محسوب می شود و با آن کشور از متعاهدین کنوانسیون های 1968 ، وین راجع به مقررات عبور و مرور در راه ها و علائم راه ها به شمار می آید، با رویه اصل گواهی نامه خارجی و با احراز سلامت جسمی و روانی درخواست کننده صورت می پذیرد . در موارد دیگر تبدیل گواهی نامه های رانندگی با تایید وزارت کشور صورت می پذیرد .

ماده 37 - ماموران سیاسی و کنسولی و اعضای سازمان های بین المللی می توانند برای تبدیل گواهی نامه های خود مدرک مندرج در ماده (35) را از طریق وزارت امور خارجه به راهنمایی و رانندگی ارسال دارند .

ماده 38- صدور گواهی نامه مجدد برای کسانی که گواهی نامه رانندگی آنان اخذ و یا توقیف شده باشد ممنوع است . و در صورت صادر شدن از درجه اعتبار ساقط می باشد و به وسیله راهنمایی و رانندگی اخذ و ابطال خواهد شد .

ماده 39 - راهنمایی و رانندگی موظف است در صورتی که گواهی نامه رانندگی اشتباه یا ناقص صادر شده باشد از دارنده آن اخذ و پس از رفع اشتباه و نقص ، گواهی نامه صحیح را صادر و به وی باز گرداند .

ماده 40- هرگاه دارنده گواهی نامه یکی از شرایط پزشکی موضوع تبصره (3) ماده (27) را از دست بدهد ، موظف است حداکثر ظرف یک ماه به راهنمایی و رانندگی مراجعه نماید. راهنمایی و رانندگی دارنده گواهی نامه را برای انجام معاینات و آزمایش های ضروری پزشکی به مراکز پزشکی مجاز معرفی می نماید . در صورتی که نداشتن شرایط و صلاحیت رانندگی ضمن آزمایش جدید محرز گردد، گواهی نامه از وی اخذ و گواهی نامه متناسب با شرایط جسمانی وی تعیین پس از صدور به وی تسلیم می شود و در صورت نداشتن صلاحیت رانندگی ، گواهی نامه ابطال می گردد. تبصره - در صورت کشف نقص عضو موثر، از سوی ماموران راهنمایی و رانندگی و پلیس راه ، گواهی نامه مراندگی اخذ و تا زمان بررسی های پزشکی و اعلام امکان صدور گواهی نامه مجدد ، دارنده گواهی نامه حق رانندگی ندارد .

ماده 41- در صورتی که راننده به علت تکرار ارتکاب تخلفات مهم و حادثه ساز در یک سال ، حد نصاب نمره منفی را دریافت نماید، گواهی نامه وی به استناد قانونی نحوه رسیدگی به تخلفات و اخذ جرائم رانندگی (مصوب 1350) ، ضبط یا ابطال خواهد شد .

ماده 42 - نحوه شرایط و مسئول صدور گواهی نامه را هبران انواع وسایل حمل و نقل ریلی شهری و حومه ، برابر دستورالعملی خواهد بود که به تصویب شورای عالی هماهنگی ترافیک شهرهای کشور برسد .

فصل چهارم = معاینه و آزمایش فنی وسایل نقلیه (ماده 43 تا 47)

ماده 43- رانندگی با وسیله نقلیه ای که برگ معاینه فنی معتبر نداشته باشد ، ممنوع است دارندگان وسایل نقلیه مکلفند وسایل نقلیه خویش را برای انجام معاینه فنی در مراکز فنی مجاز تعیین شده حاضر و پس از احراز شرایط لازم ، برگ یا برجسب معاینه دریافت نمایند . این گواهی که مدت اعتبار آن و مشخصات وسیله نقلیه در آن درج می شود باید بر سطح درونی قسمت بالای سمت راست شیشه جلو و یا بر روی پلاک وسیله نقلیه ، بر حسب اعلام مراجع مربوط ، نصب یا قرارداد شود ، به نحوی که برای کنترل ماموران راهنمایی و رانندگی و پلیس راه قابل دیدن

باشد .

تبصره : درطي مدتي كه برچسب يا برگ معايه فني اعتبار دارد ، در صورت بروز نقص فني ، مالك موظف است براي رفع نقص اقدام نمايد .

ماده 44 - معايه و آزمون فني وسايل نقليه اعم است از تشخيص اصالت ، سلامت زيست محيطي ، فني ، تجهيزاتي و ايمني وسايل نقليه .

ماده 45 - ضوابط ايجاد تشخيص صلاحيت ، اختيارات ، نحوه صدور مجوز و نظارت بر مراكز فني مجاز و قسمت هايي كه بايد مورد معايه قرار گيرند ، بر اساس دستورالعملي خواهد بود كه از سوي كار گروهي با مسئوليت وزارت كشور و عضويت وزارتخانه هاي راه و ترابري ، صنايع ومعادن ، سازمان حفاظت محيط زيست و نيروي انتظامي جمهوري اسلامي ايران تهيه و ابلاغ مي شود .

تبصره - معايه فني مي بايد به وسيله مهندسان يا كاردان هاي فني و يا افراد با تجربه داراي گواهي انجام كار از مراجع صلاحيت دار صورت پذيرد .

ماده 46 - ستادهاي معايه فني و مراكز معايه فني مجاز به منظور تشخيص اصالت خودرو در هنگام معايه فني ضمن هماهنگي با راهنمايي ورانندگي ازكارشناسان واجد شرايط استفاده مينمايند .

ماده 47- دوره هاي معايه فني نواع خودورها به شرح زير مي باشد :

الف - انواع وسايل نقليه عمومي مسافر بري و باربري در فاصله هاي سه ماهه يا بيشتر .

ب - وسايل نقليه متعلق به دولت ، نهادهاي عمومي غير دولتي مانند شهرداري ها ، نيروي نظامي و انتظامي در فاصله هاي سه ماهه يا بيشتر .

پ - وسايل نقليه ديگر و موتورسيكلت ها در فاصله هاي شش ماهه يا بيشتر .

تبصره - خودروهاي نو تا دو سال پس از توليد ، نياز به دريافت برچسب يا برگ معايه فني ندارند .

ماده 48- در شهرهايي كه امكانات معايه و آزمون فني وجود ندارد رانندگان وسايل نقليه عمومي بايد بر اساس مفاد ماده (47) اين آئين نامه براي معايه فني وسيله نقليه خود و دريافت گواهي معايه به نزديكترين محلي كه امكانات لازم براي معايه وجود دارد و يا محلي كه از طرف مراجع صلاحيت دار تعيين و اعلام شده است مراجعه نمايند .

ماده 49- مراكز مجاز معايه فني براي وسايل نقليه اي كه سالم و بدون نقص فني تشخيص داده شوند ، برگ معايه فني صادر مي نمايند . چنانچه ضمن معايه ، وسيله نقليه اي معيوب يا ناقص تشخيص داده شود ، راننده يا مالك تنها ميتواند وسيله نقليه را تا تاريخي كه در برگ اجازه نامه صادر شده به وي تسليم مي گردد ، به تعميرگاه يا توقفگاه منتقل سازد .

تبصره - چنانچه وسيله نقليه اي بدون اصالت تشخيص داده شود ، ضمن صادر نكردن برگ معايه فني ، مراتب به مراجع انتظامي اطلاع داده ميشود .

ماده 50- ستاد معاینه فنی خودرو ، شهرداری ها و سازمان راهداري و حمل و نقل جاده اي با همكاري نمايندگان سازمان حفاظت محيط زيست و نيروي انتظامي موظفند برنحوه عملکرد مراكز صدور برگ معاینه فنی بر اساس دستورالعمل موضوع ماده (45) نظارت مستمر اعمال نمایند و در صورت مشاهده رعایت نکردن ضوابط ومقررات مربوط ، براي جلوگیری از ادامه تخلف و رفع آنها اقدام و در صورت تکرار ، مجوز مرکز براي انجام معاینه و صدور برگ معاینه ابطال می گردد .

ماده 51 - تا پایان برنامه چهارم توسعه اقتصادي ، اجتماعي وفرهنگي جمهوري اسلامي ايران ، در شهرهایی که تجهیزات کامل انجام معاینه فنی وجود ندارد ، مراكز مجاز معاینه فنی میتوانند با تایید کارگروه موضوع ماده (45) براي انجام معاینه فنی با رعایت حداقل شرایط مورد قبول شوراي هماهنگي ترافیک استان ، اقدام نمایند .

ماده 52 - برگ و برجسب هاي معاینه فنی مورد استفاده در مراكز مجاز معاینه فنی سراسر کشور بر اساس طرح نمونه مورد تایید کار گروهی متشکل از سازمان شهرداری هاي کشور ، سازمان راهداري و حمل و نقل جاده اي ، راهنمائي و رانندگي و سازمان حفاظت محيط زيست می باشد .

تبصره - برگ و برجسب معاینه فنی که از طریق ستاد معاینه فنی و مراكز مجاز صادر میشود در سراسر کشور معتبر است .

ماده 53 - درموردي که حرکت وسیله نقلیه در راه هاي عمومي طبق نظر کارشناس راهنمائي و رانندگي یا پلیس راه به علت معایب و نواقص فنی ، خطرناک تشخیص داده شود ضمن اعمال قانون ، پلاک آن اخذ و با نصب پلاک تعميري به تعمیرگاه اعزام می شود . پس از رفع عیب و نقص فنی لازم است مالک و یا نماینده قانوني وي براي پس گرفتن پلاک به راهنمائي و رانندگي محل مراجعه نماید .

فصل پنجم = تجهیزات - بخش اول تجهیزات وسایل نقلیه موتوري (ماده 54 تا 55)

ماده 54 - اشخاص حق ندارند وسیله نقلیه اي را که لوازم وتجهيزات یاد شده درمقررات وروش اجرائي تأیید نوع وسایل نقلیه موتوري وتریلرهای آنها، موضوع استاندارد ملي ايران واین فصل رانداشته یا داراي لوازم وتجهيزات مخالف آن باشد ، در راه هاي عمومي برانند ویا این گونه وسایل نقلیه را براي رانندگي دراختیارديگري بگذارند ، درصورت وجود مغایرت بین مفاد این فصل واستاندارد ملي ، ملاک عمل استاندارد ملي مربوط می باشد .

ماده 55 - تمام وسایل نقلیه ویدک کش ها وتراکتورهای بارکش حداقل باید داراي چراغ هایی به شرح زیر باشند :

الف - دوچراغ بزرگ بانور سفید یازرد با قابلیت تبدیل به نور بالا وپایین در دوطرف جلو .

ب - دوچراغ جانبی کوچک بانور زرد یا سفید براي تشخیص عرض جلو وسیله نقلیه درمنتهي اليه هریک از دو سمت جلو .

پ - دوچراغ جانبی کوچک بانور قرمز براي تشخیص عرض عقب وسیله نقلیه درمنتهي اليه هریک از دوسمت عقب .

ت - دوچراغ کوچک بانور قرمز براي توقف (چراغ ترمز) درعقب وسیله نقلیه که هم زمان باگرفتن ترمز روشن شده

و از فاصله 35 متری دیده شود.

ث - يك چراغ كوچك بانور سفيد در عقب براي تشخيص شماره پلاك ، نور اين چراغ بايد براي تشخيص شماره پلاك از فاصله 25 متر كافي باشد.

ج - دو چراغ كوچك به رنگ سفيد يا زرد براي نشان دادن حركت بادنده عقب (چراغ دنده عقب) ، اين چراغ ها بايد طوري نصب گردد كه تنها هنگام راندن به عقب روشن شده و خيرگي و ناراحتي براي چشم ديگر استفاده كنندگان از راه فراهم ننمايد .

چ - دو چراغ راهنماي الكتريكي يا الكترونيكي با نور زرد در دو طرف جلو و دوتاي ديگر از آن بارنگ قرمز يا زرد در دو طرف عقب براي اعلام قصد گردش به چپ يا به راست و پاتغير خط حركت ، نور اين چراغ ها در روز بايد از فاصله 35 متری قابل ديدن باشد .

ح - يدك و نيمه يدك هاي متصل بايد داراي چراغ هاي مندرج در بندهاي (ت) و (ث) و (ج) و دو راهنماي عقب موضوع بند (چ) اين ماده باشند. اگر وسيله نقليه اي داراي چند يدك زنجيري باشد چراغ هاي ياد شده بايد در عقب آخرين يدك نصب گردد .

خ - دو چراغ چشمك زن در جلو و دو چراغ چشمك زن در عقب كه به طور هم زمان براي اعلام هشدار، احتياط و يا خطر به رانندگان ديگر به كاربرده ميشوند

تبصره 1 - به كاربردن چراغ هاي جانبي در وسايل نقليه طويل ، موضوع بند (35) ماده (1) الزامي است .

تبصره 2 - وسايل نقليه سواري كه پس از ابلاغ اين آيين نامه توليد مي شوند ، بايد داراي يك چراغ ترمز در پشت شيشه عقب (چراغ ترمز سوم) باشند .

فصل پنجم = تجهيزات - بخش اول تجهيزات وسايل نقليه موتوري (ماده 56 تا 62)

ماده 56- نور چراغ هاي كوچك جلو و خطر عقب بايد در شرايط جوي معمولي از فاصله 150 متری ديده شود . نور چراغ هاي راهنما و ايست نبايستي خيره كننده باشد .

ماده 57- سامانه روشنابي چراغ هاي وسيله نقليه بايد طوري تعبيه و تنظيم گردد كه هر وقت راننده چراغ هاي جلو و يا چراغ هاي كمكي را روشن نمايد چراغ هاي عقب نيز هم زمان روشن شود .

ماده 58- ارتفاع چراغ هاي جلو نبايد از 135 سانتيمتر بيشتر و از 70 سانتيمتر كمتر باشد ارتفاع چراغ هاي عقب نيز نبايد از يك متر بيشتر و از 50 سانتيمتر كمتر باشد .

ماده 59- چراغ هاي بزرگ جلو بايستي داراي وسيله تبديل نور باشند كه تابش نور را به بالا يا پايين به ترتيب زير عوض كنند :

الف : نور بالا (چراغ رانندگي) بايد طوري تنظيم گردد كه به وسيله آن وجود اشخاص يا اشياء از فاصله 150 متری تشخيص داده شود .

ب : نور پایین (چراغ عبور) باید به نحوی تنظیم شود که به وسیله آن اشخاص یا اشیاء از فاصله 35 متری مشخص شوند .

ماده 60- تمام وسایل نقلیه انتظامی ، بازرسی ، امدادی و خدماتی ویژه باید در مرتفع ترین نقطه خود دارای چراغ گردان همراه با آژیر که تولید صدای مشخص نماید ، باشند . نور این چراغ ها باید هنگام روشن بودن از فاصله 150 متری قابل دیدن باشد . دستورالعمل استفاده از چراغ گردان ، شامل انواع رنگ ، ابعاد و ضوابط دیگر بنا به پیشنهاد راهنمایی و رانندگی به تصویب شورای عالی هماهنگی ترافیک شهرهای کشور می رسد .

ماده 61- داشتن تجهیزات زیر برای وسایل نقلیه مجاز است :

الف : دو عدد چراغ ویژه مه با نور زرد در دو طرف قسمت جلو که ارتفاع این چراغ ها نباید از یک متر بیشتر و از 40 سانتیمتر کمتر باشد . نور این چراغ ها باید طوری تنظیم گردد که در طول 10 متر ، از سطح افقی محل نصب چراغ بالاتر نیاید ، هنگام به کار بردن چراغ های مه باید از نور پایین چراغ های بزرگ نیز استفاده شود .

ب: دو چراغ رانندگی اضافی با نور سفید در جلو (چراغ کمکی) که ارتفاع آن نباید از 5/1 متر بیشتر و از 40 سانتیمتر کمتر باشد . این چراغ ها در صورت لزوم می توانند همراه چراغ های بزرگ جلو به کار روند .

پ : دو چراغ کوچک با نور زرد یا سفید روی گلگیر و یا دو طرف سپر که خیره کننده نباشد .

ت : چراغ های کوچک اضافی در جلو یا نور سفید یا زرد و در عقب با نور قرمز که هنگام استفاده باید به طور مرتب روشن و خاموش شده و از فاصله 150 متری دیده شوند .

ماده 62- تمام وسایل نقلیه موتوری و انواع یدک ها و نیمه یدک ها که در جاده های عمومی عبور مینمایند باید دو نورتاب (رفلکتور) به رنگ قرمز یا شبرنگ قرمز در دوطرف قسمت عقب خود داشته باشند . هر گاه نورتاب هایی در سمت جلو نصب شوند باید رنگ آنها زرد باشد ارتفاع نورتاب ها بیشتر از 5/1 متر و کمتر از 60 سانتیمتر نخواهد بود ، مگر آنکه بلندی خود وسیله نقلیه از کف زمین کمتر از 60 سانتیمتر باشد ، نورتاب های عقب یدک های مستقل ممکن است در دو طرف آن یا در دو طرف بار نصب شود در تمام موارد یاد شده باید نورتاب ها به طور کامل قابل دیدن بوده و صفحه های آنها دارای اندازه و ویژگی هایی باشد که هنگام شب در مقابل نور چراغ های وسایل نقلیه دیگر از فاصله 150 متری به طور کامل دیده شود .

فصل پنجم = تجهیزات بخش اول تجهیزات وسایل نقلیه موتوری (ماده 63 تا 65)

ماده 63- هرگونه وسیله نقلیه موتوری غیر از موتور سیکلت باید دارای ترمزهایی باشد که به راحتی بتوان در حال راندن و در صورت لزوم آن را به کاربرد این ترمزها باید قادر باشند وظایف سه گانه ترمز را به شرح زیر انجام دهند :

الف - ترمز پایی باید بتواند سرعت وسیله نقلیه را به هر صورتی که بارگیری شده و یا مسافر را حمل میکند و در سربالایی و یا سرازیری که حرکت می نماید کاهش داده و آن را به طور سریع و موثر و با ایمنی متوقف نماید .

شتاب منفی این گونه ترمزها نباید کمتر از استاندارد تعیین شده باشد .

ب - ترمز دستی باید بتواند وسیله نقلیه را به هر صورتی که بارگیری شده و یا مسافر حمل مینماید ، در شیب 16 درصد سربالایی و یا سرازیری در حال توقف نگهدارد . در وسایل نقلیه ای که کمک ترمز و یا ترمز موتور پیش بینی شده است ، این گونه ترمزها باید در فاصله مناسبی حتی در صورت پایی بودن بتواند سرعت وسیله نقلیه را به هر صورتی که بارگیری یا مسافر گیری شده باشد کاهش داده و در نهایت متوقف سازد .

ماده 64- ترمز پایی باید روی تمام چرخ های وسیله نقلیه موثر بوده و عمل نماید باوجود این اگر وسیله نقلیه دارای بیش از دو محور باشد میتواند اجازه داد که روی چرخ های یکی از محورها عمل ننماید . کمک ترمز و یا ترمز موتور و همچنین ترمز دستی باید حداقل روی یکی از چرخ های هر طرف مقطع طولی وسیله نقلیه عمل نمایند .

ماده 65- ترمزهای یدک ها به استثنای یدک سبک باید دارای شرایط زیر باشند :

الف - ترمز پایی که قادر باشد سرعت وسیله نقلیه را به هر صورتی که بارگیری شده و در هر شیبی که باشد کاهش داده و آن را به طور سریع و موثر و با ایمنی متوقف سازد .

ب - ترمز دستی که قادر باشد وسیله نقلیه را به هر صورتی که بارگیری شده باشد در شیب 16 درصد سربالایی و یا سرازیری در حال توقف نگهدارد و سطوح ترمز کننده آن با وسیله ای که تنها مکانیکی بوده ، مورد استفاده قرارگیرد این مقررات در مورد یدک هایی که نمی توان بدون استفاده از ابزار و آلای ، آن را از وسیله نقلیه کشنده جدا نمود ، به کار برده نمی شود ، مشروط به این که آنچه از ترمز دستی انتظار می رود برای وسیله نقلیه مرکب ، موثر باشد .

پ- تجهیزاتی که وظیفه ترمز پایی و ترمز دستی را انجام می دهند می توانند دارای اجزای مشترکی باشند .

ت - ترمز پایی باید روی کلید چرخ های یدک عمل نماید .

ث - ترمز پایی یدک باید به وسیله ترمز پایی وسیله نقلیه کشنده مورد عمل قرار گیرد . در هر حال، اگر حداکثر وزن مجاز یدک از 3500 کیلوگرم تجاوز ننماید ، می توان ترمزها را طوری ترتیب داد که با کم شدن فاصله بین یدک در حال حرکت وسیله نقلیه کشنده عمل نمایند .

ج - ترمز پایی و ترمز دستی باید روی سطوح ترمز کننده ، که به طور دایم با کمک اجزایی با نیروی کافی به چرخ ها متصل بوده ، عمل نمایند .

چ - ترمزها باید به نحوی باشند که در صورت شکستن یا پاره شدن وسایل اتصال با یدک در حال حرکت یدک به طور خودکار توقف نماید

فصل پنجم = تجهیزات - بخش اول تجهیزات وسایل نقلیه موتوری (ماده 66 تا 73)

ماده 66- تمام وسایل نقلیه موتوری تولیدی و یا وارداتی باید مجهز به کمر بند ایمنی استاندارد برای سرنشینان باشد .

ماده 67- رانندگی با وسایل نقلیه ای که دارای ترمزهای استاندارد ملی و یا بامشخصات و شرایط یادشده در این آیین نامه نباشد ممنوع است .

ماده 68 - هر وسیله نقلیه موتوری باید حداقل به يك وسیله اخطار شنیداری (بوق) با صدای استاندارد مجهز باشد . این گونه تجهیزات باید تولید صدای مداوم و یکنواخت نموده و ایجاد صدای خشن و ناهنجار ننماید . ولی وسایل نقلیه ای که دارای حق تقدم عبور میباشند (وسایل نقلیه امدادی و خدماتی و پلیس و مانند آن)میتوانند علاوه بر دارا بودن بوق ، وسایل اخطار شنیداری دیگری که مقید به این ویژگی ها نباشد برای استفاده هنگام لزوم داشته باشند . همچنین، وسایل نقلیه مسافربری و باربری عمومی برون شهری نیز می توانند وسایل اخطار شنیداری استاندارد دیگری باشند تا در زمان لازم در بیرون شهرها و مناطق غیر مسکونی استفاده نمایند .

ماده 69- هر وسیله نقلیه موتوری باید مجهز به لوله خروجی گاز و صدای موتور باشد به نحوی که مانع خروج صدای ناهنجار در بیرون وسیله نقلیه و انتشار گاز ناشی از سوخت موتور در درون وسیله نقلیه گردد .

ماده 70- روی چرخ های وسایل نقلیه یا کنار آنها نباید اجسام اضافی و زائد مانند میخ و پیچ بلند یا هر شیئی که از سطح بیرونی چرخ ها تجاوز کند وجود داشته باشد ، مگر آنکه در تراکتورهای زراعتی و انواع کمباین لازم باشد .

ماده 71- تمام وسایل نقلیه شب ها هنگام حرکت در جاده ها باید سه چراغ یا سه مشعل الکتریکی با نور قرمز یا دو مثلث شبرنگ ایمنی که در شرایط جوی معمولی از فاصله 150 متری قابل دیدن باشند همراه داشته باشند تا هنگام ضرورت ، برحسب مورد ، از آنها استفاده نمایند .

ماده 72- وسایل نقلیه ای که مواد خطرناك حمل میکنند ضمن رعایت مفاد آئین نامه حمل مواد خطرناك ، باید سه چراغ قرمز الکتریکی و دو مثلث شبرنگ را همراه داشته باشند . حمل فانوس برای اینگونه وسایل نقلیه ممنوع است . به علاوه باید دارای دستگاه پمپ آتش نشانی آماده به کار باشند . این پمپ ها باید در محل هایی نصب شوند که هنگام ضرورت بتوان به سرعت آنها را مورد استفاده قرار داد

ماده 73- به منظور جلوگیری از انتشار گل و لای ، سنگ ریزه ومانند آن نصب تجهیزات مناسب لاستیکی ، فلزی و مانند آن در قسمت بیرونی آخرین محور انواع وسایل نقلیه به ویژه کامیون ، تریلر و اتوبوس الزامی است .

ماده 74 - تجهیزات اختصاصی موتورسیکلت و دوچرخه باید براساس استاندارد مورد تایید موسسه استاندارد و تحقیقات صنعتی ایران بوده واز نظر عدم آلودگی های زیست محیطی ، استانداردهای مصوب شورای عالی حفاظت محیط زیست را رعایت نموده باشند .

ماده 75- موتور سیکلت باید دارای دو نوع ترمز باشد که یکی از آنها حداقل روی چرخ عقب و یا همه چرخ ها و دیگری روی چرخ جلو و یا همه چرخ ها عمل نماید . اگر موتورسیکلت دارای اتاقك پهلوی (ساید کار) باشد ترمز چرخ اتاقك پهلوی ضروری نمی باشد این ترمزها باید قادر باشند سرعت موتورسیکلت را به صورتی که دارای سرنشین می باشد در هر شبی کاهش داده و آن را سریعاً" و به طور موثر و با ایمنی متوقف سازد موتورسیکلت های سه چرخ

که چرخ های آنها در ارتباط با محور طولی وسط موتورسیکلت به طور قرینه قرار گرفته باشد باید مجهز به یک ترمز دستی همانند وسایل نقلیه موتوری دیگر باشند .

ماده 76- موتورسیکلت ها باید حداقل دارای یک چراغ با نور سفید در جلو ، یک چراغ قرمز عقب همراه با چراغ قرمز ترمز ، دو چراغ راهنما در جلو و دو چراغ راهنما در عقب و یک نورتاب قرمز در عقب باشند .

ماده 77 - دوچرخه باید دارای تجهیزات زیر باشد :

الف- یک چراغ سفید یا زرد در جلو که هنگام شب تا مسافت 15 متری جلوی آن را به قدر کافی روشن سازد .

ب - یک چراغ با نور قرمز در عقب که در هنگام شب از فاصله 150 متری دیده شود .

پ - یک نورتاب به رنگ قرمز در عقب و همچنین یک نورتاب برنگ زرد در جلو، که نور وسایل نقلیه پشت سر و جلو را از فاصله 20 متری منعکس نماید .

ت - یک زنگ یا بوق که صدای آن از فاصله 30 متری شنیده شود نصب و استفاده از زنگ های صوتی یا آژیر یا بوق خطر برای دوچرخه ها ممنوع است .

ث - ترمزی که به هنگام گرفتن آن دوچرخه در فاصله مناسبی متوقف گردد .

فصل ششم = مقررات حمل بار (ماده 78 تا 82)

ماده 78- طول و عرض ، ارتفاع و ظرفیت وسیله نقلیه بر طبق مشخصات (کاتالوگ) به وسیله کارخانه سازنده که به تایید وزارت صنایع و معادن می رسد تعیین میگردد . در هر حال، حداکثر ظرفیت تعیین شده نباید از مشخصات مندرج در کاتالوگ تجاوز نماید .تطبیق این مشخصات با افسر کارشناس راهنمایی و رانندگی میباشد .

ماده 79- ظرفیت ، ابعاد و وزن های مجاز وسایل نقلیه باری و مسافری در جاده ها تابع ضوابط وزارت راه و ترابری و در شهر ها تابع مقررات وزارت کشور میباشد .این مقررات در پیوست شماره 3 این آئین نامه ذکر گردیده است .

ماده 80 - وسایل نقلیه مسافربری حق ندارند حیوانات و بارهایی را که برای مسافران ایجاد مزاحمت یا تولید بوی نامطبوع و آلودگی مینمایند و همچنین بارهایی که از گلگیرها و یا از درون اتاق به اطراف تجاوز نماید حمل نمایند .

ماده 81- مقامات صلاحیتدار می توانند برای حمل محمولاتی که قابل تجزیه نبوده و بیش از ظرفیت یا بزرگتر از حجم معین است پروانه ویژه ای که حاوی مشخصات و ظرفیت وسیله نقلیه حمل کننده ووزن و حجم بار و مسیر و تعداد دفعات و شرایط رفت وآمد یا مدت حمل و یا مستمر بودن آن است صادر کنند . این پروانه باید تا پایان مدت اعتبار آن نزد راننده موجود باشد و هنگام مراجعه به ماموران ارائه گردد .

ماده 82- وسایل نقلیه ای که در حدود ضوابط مندرج در پیوست شماره 3 این آئین نامه حمل بار می کنند باید دارای شرایط زیر باشند :

الف : شب ها دو چرخ قرمز در آخرین نقطه دو طرف عقب بار نصب نمایند به طوری که از فاصله 150 متری دوطرف و عقب وسیله نقلیه دیده شود .

ب- روزها دو پارچه قرمز رنگی که سطح هر يك حداقل نیم متر مربع باشد درانتهای بار آویزان کنند به نحوی که رانندگان پشت سر بتوانند آن را از فاصله 150 متری ببینند .

پ- دارای حفاظ و پوشش لازم و مناسب برای بار بوده و حفاظ نباید مانع دید راننده و یا پوشانیدن چراغ ها و یا موجب خطر برای دیگران باشد .

ماده 83- نصب مخزن (باک) اضافی و یا غیر استاندارد برای مصرف سوخت وسایل نقلیه عمومی باربری و مسافربری ممنوع است و همچنین حمل مواد خطرناک در جاده ها تنها با وسایل نقلیه ویژه و با رعایت مقررات مربوط مجاز است . اشخاص حقیقی و حقوقی مکلفند پیشتر اجازه این کار را از وزارت راه و ترابری دریافت نمایند . تبصره - حمل مواد سوختی خارج از مخزن (باک) و استفاده از وسایل آتش زا مانند : اجاق گاز سفری (پیک نیک) بخاری و مانند آن در وسایل نقلیه ممنوع است .

ماده 84- موسسات باید بارهای وسایل نقلیه را طوری بارگیری نمایند و محکم ببندند که هیچگونه خطر جابه جایی یا افتادن یا ریزش کردن یا باز شدن و یا پخش شدن در هوا وجود نداشته باشد و به طور کامل ثابت باشد . در هر حال راننده نیز مکلف است پس از اطمینان از درستی بارگیری و استحکام آن ، وسیله نقلیه را به حرکت درآورد .

ماده 85- یدک یا هر نوع وسیله نقلیه ای که با وسیله نقلیه دیگری کشیده می شود باید با وسایل اطمینان بخشی که خطر باز شدن یا گسیختن یا شکستن نداشته باشد طوری متصل گردند که هنگام یدک کشی با کاهش سرعت وسیله نقلیه کشنده فاصله اولیه حفظ گردد . در هر حال هر نوع وسیله نقلیه ای که کشیده می شود باید يك نفر راننده دارای پروانه مجاز رانندگی هدایت آن را به عهده گیرد تا در صورت وقوع خطر بتواند آن را بدون وقوع حادثه کنترل نماید . وسایل نقلیه ای که به وسیله جرثقیل یا جادکردن محور یا محورهای از زمین کشیده می شود ، از شرط داشتن راننده مستثنی هستند .

ماده 86- وسایل نقلیه باربری پس از بارگیری باید توزین شوند و راننده برگه توزین را تا مقصد همراه داشته باشد . رانندگان موظفند به دستور ماموران صلاحیتدار ، وسیله نقلیه را برای توزین به روی باسکول ببرند . هرگاه ضمن توزین معلوم شود که بیش از ظرفیت مقرر بارگیری شده ست بار اضافی تخلیه می شود . در این صورت مسئولیت انبار کردن و حفظ آن به عهده مالک و راننده است . ادامه مسیر وسیله نقلیه متخلف ، مشروط به پرداخت خسارت به وزارت راه و ترابری و یا شهرداری است .

فصل هفتم = تصادفات (ماده 87 تا 90)

ماده 87- راننده هر وسیله نقلیه ای که مرتکب تصادف منجر به جرح یا فوت گردد ، موظف است بلافاصله وسیله نقلیه را در محل تصادف متوقف ساخته و با نصب علائم ایمنی هشدار دهنده برابر ماده (71) این آئین نامه ، رانندگان وسایل نقلیه دیگر را از وقوع حادثه آگاه سازد تا هنگامی که تشریفات مربوط به رسیدگی از سوی راهنمایی و رانندگی و پلیس راه پایان نیافته از تغییر وضع وسیله نقلیه یا صحنه تصادف خودداری نموده و بلافاصله اقدام به

انتقال مجروحان به مراکز درمانی نماید .

تبصره : در تصادفات منجر به جرح در صورتی که وسیله نقلیه دیگری برای انتقال فوری مجروحان به مراکز درمانی موجود نباشد ، راننده وسیله نقلیه در تصادف میتواند با علامت گذاری محل قرارگرفتن چرخ ها در سطح راه اقدام به حمل مجروحان با وسیله نقلیه خود نماید .

ماده 88- واحدهای راهنمایی و رانندگی و پلیس راه موظفند پس از اطلاع از وقوع تصادف ، در اسرع وقت اقدام به اعزام کارشناس تصادف به همراه تجهیزات و امکانات نظیر کمک های اولیه ، دوربین عکاسی و فیلمبرداری ، آمبولانس ، جک بادی و یا جرثقیل و مانند آنها ، بر حسب نیاز نمایند . کارشناس رسیدگی کننده به تصادف موضوع را به نزدیکترین واحد انتظامی اعلام و در صورت ضرورت و برحسب مورد ، برای درخواست کمک از نزدیکترین واحد فوریت های پزشکی (اورژانس) امداد و نجات ، آتش نشانی ، مراکز راهداری ، شهرداری و یا دهیاری اقدام نموده و تا پایان رسیدگی به تصادف و برقراری ایمنی تردد در محل وقوع ، سانه را مدیریت می نماید . تبصره : نحوه همکاری و وظیفه دستگاه های یاد شده و همچنین اعمال مدیریت از سوی کارشناس تصادف ، برابر دستورالعملی خواهد بود که به تصویب کمیسیون ایمنی راه های کشور می رسد .

ماده 89- هر گاه تصادف فقط منجر به خسارت مالی شود به نحوی که امکان حرکت از وسیله نقلیه سلب نشده باشد ، رانندگان موظفند بلافاصله وسیله نقلیه را برای رسیدگی و بازدید کارشناس تصادفات در محل حادثه ، به کنار راه منتقل کند تا موجب سد معبر نگردد .

ماده 90- در نقاطی که کارشناس راهنمایی و رانندگی و یا پلیس راه وجود ندارد و یا حضور به هنگام آنان مقدور نباشد مسئولان امر میتوانند از نظرات مستدل حداقل سه نفر از رانندگان پایه یکم و یا پایه (ت) استفاده نمایند .

ماده 91- رانندگان وسایل نقلیه هنگام تصادف منجر به جرح یا فوت موکلفند نام و نشانی صحیح و مشخصات گواهی نامه رانندگی وسیله نقلیه خود را به ماموران انتظامی اعلام دارند و در صورت درخواست مدارک قانونی اعم از گواهی نامه ، کارت شناسایی خودرو و بیمه نامه از سوی ماموران مربوط ، این مدارک را به آنان تسلیم نمایند .

ماده 92- رانندگانی که با وسیله نقلیه متوقفی که سرنشین ندارد تصادف می نمایند نباید محل وقوع تصادف را ترک کنند و در صورت مراجعه نکردن راننده و یا مالک آن ، باید صاحبی یا راننده وسیله نقلیه و یا ماموران راهنمایی و رانندگی و یا پلیس راه را از هویت و نشانی کامل خود آگاه سازد و در صورت دسترسی نداشتن به ایشان ، نام و نام خانوادگی و نشانی دقیق خویش و شماره و مشخصات دیگر وسیله نقلیه خود را بر روی کاغذی نوشته و در محلی قابل دیدن بر روی وسیله نقلیه متوقف ، الصاق نمایند .

ماده 93- رانندگانی که با حیوانات ، اشیاء تاسیسات و مانند آنها تصادف و ایجاد خسارت مینمایند ، باید به منظور جلوگیری از بسته شدن راه و پیشگیری از بروز احتمالی دیگر ، در صورت امکان حیوان مرده یا مصدوم و همچنین ، اشیاء باقیمانده در محل تصادف را از سطح سواره رو بیرون برده و موظفند صاحبان و مالکان آنها یا ماموران راهنمایی و رانندگی و یا پلیس راه را از وقوع تصادف آگاه نمایند .

ماده 94- هر گاه راننده وسیله نقلیه در اثر تصادف توانایی اجرای مقررات مندرج در مواد (92) و (93) اسن آیین نامه را نداشته باشد موظف است در اولین فرصت مراتب را به ماموران مربوط اعلام دارد . اگر مالك وسیله نقلیه فردی غیر از راننده باشد پس از آگاهی از واقعه و در صورتی که راننده مراتب را به ماموران اطلاع نداده باشد ، مالك موظف است در اسرع وقت ماموران مربوط را از واقعه آگاه سازد .

ماده 95- تعمیر گاه ها و توقفگاه ها موظفند ظرف 24 ساعت پس از دیدن وسیله نقلیه ای که آثار تصادف یا جای گلوله در آن وجود دارد مراتب را با ذکر مشخصات وسیله نقلیه و در صورت امکان با ذکر نام و نشانی راننده به واحد انتظامی محل اعلام دارند .

فصل هشتم = علائم راهنمایی و رانندگی (ماده 96 تا 100)

ماده 96 - علائم راهنمایی و رانندگی مانند انواع چراغ ها ، تابلو ها ، خط کشی ها ، نوشته ها ، ترسیم ها و نیز علائم تعیین سمت عبور که باید روی راه ها کشیده شود ، بر اساس قانون الحاق ایران به کنوانسیون عبور و مرور در جاده ها و کنوانسیون مربوط به علائم راه ها مصوب 1354، تهیه شده اند و همچنین رنگ زمینه و شکل علائم و تابلوها ، مطابق نمونه های (پیوست شماره 4) این آیین نامه است .

ماده 97 - تشخیص ، انتخاب ، تهیه ، جانمایی ، نصب ، ترسیم و نگهداری علائم عمودی و وافقی راهنمایی و رانندگی در شهرها بر اساس دستورالعملی خواهد بود که به پیشنهاد شورای عالی هماهنگی ترافیک شهرهای کشور به تصویب وزیر کشور می رسد و در جاده ها به عهده وزارت راه و ترابری می باشد. در مواقع اضطراری راهنمایی و رانندگی و پلیس راه میتوانند خود اقدام به انتخاب نوع علائم و محل استفاده و در صورت لزوم تهیه و نصب آنها به طور موقت نموده و مراتب را بر حسب مورد ، به شهرداری و یا وزارت راه و ترابری اعلام نمایند .

تبصره - مفاهیم رنگ و شکل علائم و تابلوها و چگونگی رفتار رانندگان پس از دیدن آنها ، که در کتاب های آموزشی باید ارائه شود، از سوی کار گروهی متشکل از نمایندگان وزارت کشور ، وزارت راه و ترابری و راهنمایی و رانندگی تهیه و همراه این آیین نامه برای اطلاع عمومی در اختیار مراجع صلاحیت دار و با همکاری شوراهای اسلامی شهرها در اختیار عموم مردم قرار می گیرد .

ماده 98 - رانندگان تمام وسایل نقلیه و اشخاص اعم از پیاده یا سوار بر حیوانات و یا اشخاصی که مسئول هدایت انفرادی و یا دسته جمعی پیادگان و یا حیوانات در راه ها می باشند موظفند از علائم و مقررات مربوط تبعیت نمایند ، مگر این که ماموران راهنمایی و رانندگی و پلیس راه به دلایلی رعایت نکردن آنها در محل ، مجاز اعلام کنند .

ماده 99 - کنترل و تنظیم عبور و مرور ممکن است به وسیله چراغ ها یا خط کشی یا تابلوها ، نوشته ها و ترسیم ها ، یا ماموران راهنمایی و رانندگی و پلیس راه و یا به هر وسیله دیگری که بر حسب مورد لازم باشد ، به عمل آید . در هر حال، فرمان پلیس راهنما که ممکن است مغایر با پیام علائم یا مقررات در محل باشد مقدم خواهد بود .

ماده 100 - در دو طرف عقب وسایل نقلیه طویل باید دو عدد علامت نشان دهنده وسیله نقلیه طویل (مستطیل زرد یا سفید رنگ که دارای حاشیه قرمز است) الصاق گردد تا رانندگان وسایل نقلیه پشت سر را از طویل بودن آنها آگاه گردانند .

ماده 101 - در محل هایی که عبور و مرور به وسیله چراغ راهنمایی و رانندگی کنترل می شود ، رنگ های زیر برای مقاصد که معین شده است به کار میرود :

الف - چراغ سبز برای حرکت - رانندگان وسایل نقلیه ای که با چراغ سبز روبرو می شوند حق عبور یا گردش دارند ، مگر آنکه گردش به وسیله علامت دیگری ممنوع شده باشد . در هر حال وسایل نقلیه در حال گردش، باید حق تقدم عبور وسایل نقلیه ای را که در مسیر مجاز خود مستقیم می روند و حق تقدم پیادگانی را که از گذرگاه پیاده در حرکتند رعایت نمایند . با وجود این اگر ترافیک در جهتی که آنها در حال پیش رفتن هستند آنچنان متراکم باشد که چنانچه وارد تقاطع گردند با تغییر و تبدیل بعدی رنگ چراغ نتوانند از آن خارج شوند ، چراغ سبز در تقاطع ، رانندگان را برای ادامه حرکت مجاز نخواهد ساخت .

ب - چراغ زرد برای احتیاط - رانندگان وسایل نقلیه ای که با این چراغ روبه رو می گردند نباید از خط ایست یا از تراز چراغ راهنمایی و رانندگی عبور کنند ، مگر آنکه آنچنان به خط ایست تقاطع و یا چراغ راهنمایی و رانندگی نزدیک شده باشند که پیش از عبور از خط ایست یا از تراز چراغ راهنمایی و رانندگی نتوانند به آسانی توقف نمایند . در هر حال در صورت ورود قبلی به تقاطع موظفند به حرکت خود ادامه داده و با رعایت مقررات دیگر از تقاطع یا گذرگاه عبور کنند .

پ - چراغ قرمز برای ایست - رانندگان وسایل نقلیه ای که با چراغ قرمز برخورد میکنند باید پیش از خط ویژه ایست ، توقف کامل نمایند و در صورت نبودن خط ایست در فاصله 5 متری چراغ راهنمایی و رانندگی بایستند و تا روشن شدن چراغ سبز و تخلیه تقاطع از وسایل نقلیه منتظر بمانند .

ت - چراغ چشمک زن زرد برای عبور با احتیاط - رانندگان وسایل نقلیه مکلفند با دیدن این چراغ از تقاطع و گذرگاه پیاده با احتیاط و سرعت کم عبور نمایند .

ث - چراغ چشمک زن قرمز برای ایست و عبور - رانندگان وسایل نقلیه در صورت برخورد با این چراغ نباید از خط ایست و یا در صورت نبودن خط ایست از تراز چراغ راهنمایی و رانندگی فراتر روند و باید توقف نموده و پس از اطمینان از نبودن خطر تصادف ، حرکت و عبور نمایند . همین اقدامات هنگام دیدن تابلوی ایست باید انجام شود .

ماده 102- در تقاطع هایی که مسیر جداگانه گردش به راست به وسیله جدول یا خط کشی تعبیه نشده است ، در هنگامی که چراغ راهنمایی و رانندگی قرمز است ، رانندگانی که قصد گردش به راست داشته باشند در صورت نصب تابلوی ویژه ای که گردش به راست را مجاز اعلام می نماید ، می توانند از منتهی الیه سمت راست و با رعایت احتیاط و حق تقدم عبور وسایل نقلیه و پیادگانی که با چراغ سبز در حال عبور می باشند ، وارد راه مجاور سمت راست شوند .

ماده 103- در چراغ هایی که به عنوان چراغ راهنمای عابر پیاده مورد استفاده قرار می گیرند ، رنگ ها دارای معنای زیر است :

چراغ سبز : پیادگان مجاز به عبور از عرض راه میباشند .

چراغ قرمز : عبور پیادگان از عرض راه ممنوع است .

ماده 104- هدایت و کنترل ترافیک از سوی ماموران صلاحیت دار با فرمان های زیر انجام می گیرد :

الف : بلند کردن دست به طور عمودی - مفهوم این حرکت برای تمام استفاده کنندگان از راه به معنای (توجه توقف) خواهد بود . اما، رانندگانی که توقف وسایل نقلیه آنها ایمنی کافی ندارند مستثنی هستند . این علامت ، رانندگانی را که پیشتر وارد محوطه تقاطع شده اند ملزم به توقف نمی سازد .

ب : بلند کردن دست یا دست های مامور به دو طرف و به طور افقی - مفهوم این حرکت برای کلیه استفاده کنندگان از راه که جهت حرکت آنها در امتداد جهت نشان داده شده با دست یا دست های مامور صلاحیت دار میباشد ، به معنای ایست خواهد بود ممکن است مامور پس از دادن این علامت دست یا دست های خود را پایین بیاورد . این حرکت نیز برای رانندگانی که در سمت جلو و عقب مامور قرار دارند به منزله علامت ایست میباشد .

ماده 105 - درخیابان ها و یا تقاطع هایی که سطح آنها به شکل شطرنجی و به رنگ زرد و سیاه نقاشی شده ، هنگامی که تراکم خودروها زیاد است و امکان تخلیه به هنگام تقاطع وجود ندارد ، رانندگان موظفند پیش از محل نقاشی شده متوقف شوند و مسیر حرکت دیگر خودروها را باز نگه دارند .

ماده 106 - نصب آگهی یا علامت یا تابلو یا وسایلی که دارای شباهت با علائم و یا تابلوهای راهنمایی و رانندگی باشد یا از آنها تقلید شود و یا منظور از آن هدایت و کنترل وسایل نقلیه باشد و یا به طریقی باعث جلوگیری از دیدن علائم و تابلوهای راهنمایی و رانندگی گردد و همچنین، نصب چراغ های رنگی تبلیغاتی در کنار چراغ های راهنمایی و رانندگی به طوری که موجب اشتباه رانندگان گردد ممنوع است مقامات صلاحیت دار میتوانند در صورت دیدن چنین اشیایی برای رفع آنها اقدام نمایند .

تبصره 1 - ممکن است از طرف موسسات یا اشخاص با اجازه مراجع صلاحیت دار علائمی برای هدایت مراجعه کنندگان به مکان های اطراف راه نصب گردد ، مشروط به این که تابلوها مانع دیدن تابلوهای راهنمایی و رانندگی نشوند و ایمنی راه را به خطر نیندازند .

تبصره 2 - ضوابط و چگونگی تهیه ، نصب و یا الصاق آگهی های تبلیغاتی و تابلوهای هدایت به مکان ها در شهر ها و جاده ها ، بر حسب مورد ، به وسیله شورای عالی هماهنگی ترافیک شهرهای کشور در شهرها و وزارت راه و ترابری در جاده ها تعیین خواهد شد.

ماده 107- هیچکس حق ندارد بدون اجازه راهنمایی و رانندگی و پلیس راه در علائم راهنمایی و رانندگی و دیگر وسایل تنظیم عبور و مرور وسایل نقلیه تغییراتی بدهد و یا در متن آن تصرفاتی نماید ، مگر اشخاصی که در دستورالعمل های موضوع ماده (97) این آئین نامه مشخص شده اند .

ماده 108- رانندگانی که قصد گردش به راست یا به چپ یا توقف یا تغییر مسیر را دارند مکلفند از فاصله حدودی 100 متر به محل گردش یا توقف به وسیله چراغ راهنما به ترتیب زیر علامت دهند :

الف : برای گردش به راست ، چراغ راهنمایی سمت راست وسیله نقلیه را روشن کنند .

ب : برای گردش به چپ ، چراغ راهنمایی سمت چپ را روشن نمایند .

پ : برای توقف ، چراغ راهنمایی سمت راست را روشن نمایند .

ت : برای تغییر مسیر و یا تغییر خط حرکت ، در فاصله مناسب ، چراغ راهنمایی سمت راست یا چپ را برحسب مورد ، روشن کنند .

ماده 109- رانندگان وسایل نقلیه موتوری که چراغ راهنما نداشته و همچنین، وسایل نقلیه غیر موتوری و موتورسیکلت ها و دوچرخه ها باید با دست به شرح زیر علامت بدهند :

الف : برای گردش یا تغییر مسیر به راست ، دست چپ را به طرف بالا نگهدارند .

ب : برای گردش یا تغییر مسیر به سمت چپ ، دست چپ را به طور افقی نگهدارند .

پ : برای توقف ، دست چپ را به طرف پایین نگهدارند .

ت : برای کاستن سرعت ، دست چپ را به طور افقی از بالا به پایین به طور متناوب حرکت دهند .

ماده 110- علایم آگاه سازی (اخبار) و همچنین علایم لازم برای سبقت به شرح زیر میباشد :

الف : در روز بوق کوتاه

ب: در شب چند بار تبدیل و تعویض نور چراغ بالا و پایین

پ : هنگام سبقت گرفتن اعم از این که روز باشد یا شب ، برای جلب توجه وسایل نقلیه پشت سر ، استفاده از چراغ راهنما ضروری است .

ماده 111- وسایل نقلیه امدادی ، بازرسی ، انتظامی ، سازمان های خدمات رسانی و مدارس باید دارای دستگاه آگاه سازی شنیداری و دیداری مندرج در ماه (60) این آیین نامه و تجهیزات ایمنی باشند و روی بدنه وسیله نقلیه هم عبارات و علائم مشخص کننده نقش وایانصب نمایند .

ماده 112 - رانندگان وسایل نقلیه که مواد خطرناک حمل می کنند باید در دو طرف و عقب وسیله نقلیه تابلویی که روی آن کلمه (خطر) باحروف درشت و به دو زبان فارسی و انگلیسی و به رنگ قرمز نوشته شده باشد نصب کنند. مسئولان شرکت ها و موسسات حمل بار و رانندگان وسایل نقلیه مکلفند مقررات خاص حمل مواد خطرناک را رعایت نمایند .

ماده 113- هرگاه وسیله نقلیه ای شب درکنار و بیرون سطح راه توقف نماید به طوری که کناره وسیله نقلیه متوقف مماس برحاشیه سواره رو باشد و نورکافی درآن محل برای تشخیص اشیاء یا اشخاص از فاصله 150متری وجود نداشته باشد ، راننده یا متصدی وسیله نقلیه (اعم از این که درون وسیله نقلیه باشد یا بیرون آن) مکلف است چراغ های کوچک جلو و خطر عقب وسیله نقلیه را روشن نگهدارد . چنانچه چراغ کوچک خراب شده باشد ، چراغهای بزرگ

را با نور پایین روشن سازد .

ماده 114 - هرگاه در راه ها خرابی و نقص پیش بینی نشده برای وسیله نقلیه موتوری ایجاد شود ، راننده مکلف است آن را از مسیر عبور و مرور بیرون برده و در محل مناسبی که موجب سد راه و مزاحمت برای وسایل نقلیه دیگر و پیادگان نباشد متوقف سازد . در این مورد و در موارد دیگری که وسیله یاد شده قادر به حرکت نباشد و انتقال آن به محل مناسبی مقدور نگردد، در صورت نبودن نور کافی در راه باید به منظور آگاه ساختن رانندگان دیگر، علائم ایمنی به ترتیب زیر در محل قرار دهد .

الف - در وسط راه چراغ الکتریکی و یا مشعل نورانی قرمز در فاصله های 70 متری جلو و عقب و یکی دیگر در پهلوی وسیله نقلیه از کار افتاده بگذارد . در راه هایی که به وسیله موانع فیزیکی مسیر رفت و برگشت وسایل نقلیه از هم جدا شده است قرار دادن علائم مندرج در فوق در عقب و پهلوی وسایل متوقف کافی خواهد بود .

ب - هرگاه وسیله نقلیه سربیش یا تپه ای از کار بیفتد علائم باید در فاصله های مناسبی قرار داده شود تا رانندگان وسایل نقلیه دیگر، از فاصله 200 متری متوجه خطر شوند .

ماده 115 - هرگاه وسیله نقلیه موتوری در راه ها از کار بیفتد و به علت کافی بودن روشنایی محل احتیاجی به استفاده از چراغ یا مشعل نباشد، راننده باید در وسط جاده مثلث های شبرنگ متساوی الاضلاع دارای زمینه سفید یا زرد با حاشیه قرمز از نوع علامت احتیاط به ابعاد حداقل 30 سانتیمتر در فاصله 70 متری جلو و عقب آن به نحوی که قابل دیدن باشد قرار دهد .

ماده 116 - اگر وسیله نقلیه حامل مواد خطرناک در ساعات و شرایط مندرج در مواد (113) و (114) در راه ها از کار بیفتد ، راننده یا متصدی وسیله نقلیه موظف است که در وسط جاده چراغ های الکتریکی به رنگ قرمز یا باتری در فاصله های 70 متری جلو و عقب و دیگری در پهلوی وسیله از کار افتاده بگذارد . استفاده از فانوس یا چراغ یا مشعل و هرگونه علامت آتش را برای این گونه وسایل نقلیه ممنوع است .

ماده 117 - روی یدک و هر نوع وسیله نقلیه ای که وسیله نقلیه دیگری آن را می کشد باید یک پرچم سفید به ابعاد حداقل 50 سانتیمتری طوری نصب شود تا رانندگان دیگر از فاصله دور و از دوطرف جاده آن را ببینند .
فصل نهم = مقررات رانندگی - بخش اول - مسیر و جهت عبور (ماده 118 تا 125)

ماده 118 - رانندگان کلیه وسایل نقلیه موظفند از خط عبور یا مسیر عبوری سمت راست راه حرکت نمایند ، مگر در موارد زیر:

الف - هنگام سبقت گرفتن از وسیله نقلیه جلو

ب - هنگامی که سمت راست راه به هر علتی بسته شده و امکان عبور نباشد

پ - هنگام گردش به چپ

ماده 119 - در راه هایی که خط کشی شده ، وسایل نقلیه باید در مسیر بین خطوط حرکت کنند و از آن خارج نشوند

و در صورت نیاز به خروج و تغییر خط حرکت ، احتیاط کامل را نموده و ابتدا با استفاده از چراغ راهنما و یا با دادن علامت ، رانندگان وسایل نقلیه دیگر را از قصد خود آگاه سازند و سپس با رعایت حق تقدم عبور وسایل نقلیه ای که در خطوط کناری در حرکت هستند وارد خط های عبور دیگر شوند، در راه هایی که خط کشی ندارند، هرگونه تغییر مسیر حرکت به چپ و راست ممنوع است ، مگر با رعایت احتیاط و دادن علامت و رعایت حق تقدم عبور وسایل نقلیه هم مسیر و مجاور . همچنین، انحراف و تجاوز وسایل نقلیه به مسیر مقابل (مخالف) ممنوع است ، مگر در موارد سبقت مجاز و با رعایت ضوابط سبقت .

ماده 120- رانندگی در بخش وسط راه هایی که به وسیله خط کشی یا علائم دیگر به سه بخش تقسیم شده اند، به جز برای سبقت گرفتن یا گردش به چپ ، بر حسب مورد با رعایت علائم و مقررات مربوط ، ممنوع است .

ماده 121- در راه هایی که به وسیله علائم ، مانند خط کشی های يك خط ممتد و یا دوخط ممتد و یا موانع فیزیکی به دو بخش تقسیم شده اند ، رانندگان موظفند از بخش راست راه حرکت کنند و حق ندارند از روی آنها بگذرند ، در برخی از بخش های راه که یا خط از دو خط ممتد به خط بریده تبدیل شده است ، **رانندگانی که در سمت خط بریده در حرکتند مجاز به سبقت گرفتن و یا گردش به چپ ، بر حسب مورد و با توجه به طول خط بریده و با رعایت مقررات بخش های سبقت و گردش ، می باشند.**

ماده 122- در راه های يك طرفه رانندگان وسیله نقلیه باید در جهت و مسیر مجاز عبور کنند و حرکت برخلاف مسیر تعیین شده به هر شکل ممنوع است.

ماده 123- در میدان هایی که به وسیله علائم ، مانند خط کشی و یا موانع فیزیکی مشخص شده اند رانندگان وسایل نقلیه موظفند از سمت راست آنها گردش نمایند و حرکت در خلاف جهت تعیین شده ممنوع است ، مگر آنکه به وسیله علائم دیگر، عبور از سمت چپ مجاز اعلام شود.

ماده 124- در راه هایی که عبور وسایل نقلیه کند رو مجاز اعلام گردیده ، رانندگان این گونه وسایل نقلیه در هر حال مکلفند از اولین خط عبور سمت راست یا محل هایی که برای عبور آنها تعیین شده حرکت نمایند .

ماده 125- هنگامی که وسیله نقلیه ای از روبروی وسیله نقلیه دیگری در جهت مخالف حرکت می کند، راننده هر يك از آنها بایستی تا حد امکان در طرف راست خود حرکت نماید و در صورت لزوم به حاشین بخش سواره رو در جهت حرکت خود نزدیک شود. اگر در انجام این عمل مانع وجود داشته باشد و یا وسیله نقلیه دیگری مانع حرکت او شود، باید از سرعت خود کاسته و در صورت لزوم توقف نماید تا به وسایل نقلیه جهت مقابل اجازه عبور دهد.

فصل نهم = مقررات رانندگی - بخش دوم سرعت (ماده 126 تا 131)

ماده 126- در راه ها و مناطقی که میزان سرعت رانندگی به وسیله تابلو یا علائم دیگر راهنمایی و رانندگی معین نگردیده است ، سرعت مجاز برای رانندگان وسایل نقلیه به قرار زیر می باشد :

اول : در شهر ها و مناطق مسکونی

- الف : معابر شریانی درجه یک
- 1- آزاد راه ها حداقل 70 و حداکثر 125 کیلومتر در ساعت
 - 2- بزرگراه ها حداکثر 100 کیلومتر در ساعت
- ب : معابر شریانی درجه دو
- 1- خیابان های شریانی اصلی حداکثر 60 کیلومتر در ساعت
 - 2- خیابان های شریانی فرعی حداکثر 50 کیلومتر در ساعت
- پ : معابر محلی - در این معابر و میدان ها حداکثر 30 کیلومتر در ساعت
- دوم - در راه های بیرون شهر و مناطق غیر مسکونی
- الف : آزادراه ها - حداقل 70 و حداکثر 125 کیلومتر در ساعت .
- ب : بزرگراه ها - حداکثر 115 کیلومتر در ساعت
- پ : جاده ها - روزها حداکثر 100 و شب ها حداکثر 90 کیلومتر در ساعت .
- تبصره 1 - تردد اتوبوس ، مینی بوس و انواع بارکش ها به استثناء وانت ها در خط سوم (سرعت) آزاد راه های شهری و بین شهری ممنوع است .
- تبصره 2 - حداکثر سرعت مجاز برای وسایل نقلیه موتوری در هر یک از خط های عبوری آزاد راه ها با توجه به شرایط محل به وسیله علایم تعیین میگردد .
- تبصره 3 - تغییرات بعدی در میزان سرعت های قید شده در راه های بیرون شهر و مناطق غیر مسکونی از سوی وزارت راه و ترابری تعیین واعلام میگردد .
- ماده 127- علاوه بر آزاد راه ها در محل هایی که بر حسب ضرورت با نصب تابلو یا علایم دیگر حداقل سرعت نیز معین گردیده است ، رانندگی با سرعت کمتر از حداقل مجاز نخواهد بود .
- ماده 128- رانندگان حق ندارند در راه ها آن قدر با سرعت کم حرکت نمایند که باعث کندي عبور و مرور یا نابسامانی آن بشوند مگر آنکه برای پرهیز از خطر و تصادف ضروری باشد .
- ماده 129- رانندگان وسایل نقلیه موظفند در تقاطع هایی که چراغ راهنمایی و رانندگی یا مامور راهنمایی و رانندگی یا تابلوی ایست وجود ندارد ، در سربچ ها ، جاده های تنگ و تپه ها و به طور کلی در محل هایی که موانعی در مسیر حرکت آنان وجود داشته باشد و همچنین، هنگام بارندگی یا مه یا کولاک و مانند آنها از سرعت وسیله نقلیه تا حدی که برحسب مورد برای پرهیز از خطر یا تصادف ضرورت دارد ، بکاهند و با سرعت مطمئن حرکت نمایند .
- ماده 130- رانندگان وسایل نقلیه هنگام عبور از معابر و گذرگاه های تنگ یا پرجمعیت و یا هنگامی که بیشتر از 50 متر مقابل آنها دیده نمی شود ، مکلفند آهسته و با سرعت مطمئن حرکت کنند و در صورت احتمال وقوع حادثه یا اختلال در نظم و مزاحمت برای پیادگان ، برحسب مورد ، حرکت وسیله نقلیه را کند یا آن را متوقف سازند .
- ماده 131- رانندگی با انواع دوچرخه های موتور دار در شب با سرعتی بیش از 40 کیلومتر در ساعت مجاز نیست ،

مگر این که نور چراغ جلوي آنها براي تشخیص اشيا و انسان از فاصله 100 متری کافي باشد که در این صورت هم نمی توانند از حداکثر سرعت مقرر تجاوز نمایند .

ماده 132 - رانندگانی که قصد سبقت گرفتن از وسایل نقلیه ای را که در جهت آنان حرکت می نمایند دارند ، در محل های مجاز و در صورت لزوم پس از روشن کردن چراغ راهنما و یا با دادن علامت لازم تنها از سمت چپ آنها سبقت گیرند و پس از سبقت و طی مسافت کافي ، بار دیگر با روشن کردن چراغ راهنما و یا با دادن علامت به طرف راست راه متوجه و در مسیر قبلی خود قرار گیرند به نحوی که راه وسیله نقلیه ای که از آن سبقت گرفته شده بسته نشود یا موجب تصادف نشود . **با وجود این سبقت گرفتن از طرف راست وسیله نقلیه ای که در حال گردش به چپ می باشد مجاز خواهد بود .**

ماده 133 - مسیری که راننده می خواهد برای سبقت گرفتن وارد آن شود باید تا فاصله دور و مطمئنی از طرف مقابل خالی از هر گونه وسیله نقلیه بوده و تفاوت سرعت بین وسیله نقلیه او و وسیله نقلیه جلویی برای سبقت کافي باشد تا به این ترتیب موجب به خطر انداختن خود و ترافیک سمت مقابل نشده باشد .

ماده 134- رانندگان وسایل نقلیه ای که از آنها سبقت گرفته می شود باید راه را برای وسیله نقلیه ای که در حال سبقت گرفتن است باز کنند و بر سرعت خود نیفزایند .

ماده 135- سبقت گرفتن در موارد زیر ممنوع است :

الف : در سربچ های تند و سربالایی که میدان دید راننده کم است .

ب : از 50 متر مانده به پیچ ها تا 50 متر پس از آن یا در تقاطع راه ها یا در تقاطع راه آهن ، مگر آنکه به وسیله علائم ، سبقت مجاز شناخته شده باشد .

پ : هنگامی که روشنایی و میدان دید به هر علت کافي نباشد .

ت : سبقت از وسیله نقلیه که خود در حال سبقت گرفتن است ، مگر در راهی که به دلیل وجود سه خط عبور یا بیشتر ، این عمل مجاز باشد .

ث : برای اتوبوس ها و کامیون ها در معابر شهری .

ج : از 100 متر مانده به ورودی تونل ها و پل ها تا انتهای آنها ، مگر آنکه به وسیله علائم ، سبقت مجاز شناخته شده باشد .

چ : در نقاطی که با نصب علائم ویژه سبقت گرفتن ممنوع اعلام شده باشد .

ح : هنگامی که وسیله نقلیه ای در فاصله ای نزدیک و غیر ایمن از روبرو در حال حرکت می باشد .

ماده 136 - رعایت مقررات مربوط به حق تقدم عبور برای همه اجباری است مگر در مواردی که به موجب مقررات خاص یا علائم ویژه راهنمایی و رانندگی خلاف این حکم داده شده باشد .

ماده 137- حق تقدم عبور وسایل نقلیه در تقاطع ها و میدان هایی که هیچگونه علامت و چراغ راهنمایی و رانندگی

وجود نداشته باشد به ترتیب زیر است :

الف : در تقاطع هم عرض اگر دو وسیله نقلیه ای که روبروی یکدیگر در حرکتند بخواهند با هم وارد خیابان مجاور واحدی شوند ، حق تقدم عبور با وسیله ای است که به سمت راست گردش میکند .

ب: هر گاه دو یا چند وسیله نقلیه از دو یا چند راه مختلف به تقاطع هم عرض برسند ، حق تقدم عبور با وسیله نقلیه ای است که در طرف راست وسیله نقلیه دیگر قرار دارد .

پ : هنگام ورود به میدان ها حق تقدم عبور با وسایل نقلیه ای است که در درون میدان در حال حرکت هستند .

ت : در سه راه ها حق تقدم عبور با وسیله نقلیه ای است که به طور مستقیم و در سمت و مسیر مجاز حرکت می کند حتی اگر عرض خیابانی که مسیر آن است از عرض راه تلاقی کننده کمتر باشد .

ماده 138- ، در برخورد راه اصلی با راه فرعی حق تقدم با وسیله ای است که از راه اصلی عبور می کند . رانندگانی که از راه فرعی وارد راه اصلی می شوند باید بیش از ورود به راه اصلی ، در صورت لزوم توقف نموده و پس از رعایت حق تقدم عبور وسایل نقلیه ای که در مسیر مجاز خود در راه اصلی و با سرعت مجاز عبور می کنند ، وارد این راه بشوند .

ماده 139- رعایت مقررات ماده (138) برای وسیله نقلیه ای که از راه خصوصی یا شانه راه یا گاراژ یا کوچه یا تعمیرگاه و مانند آنها به معابر عمومی وارد می شود نیز لازم است .

ماده 140- وسیله نقلیه ای که در مسیر مجاز در حال حرکت است بر وسایل نقلیه متوقفی که در حال شروع حرکت به جلو یا عقب ، گردش و یا دور زدن هستند حق تقدم عبور دارد .

ماده 141- در گذرگاه پیاده که چراغ راهنمایی و رانندگی نداشته باشد ، حق تقدم عبور با پیادگان است .

ماده 142- در خیابان یا در تقاطعی که وسایل نقلیه روبه روی یکدیگر حرکت می کنند ، هر گاه وسیله ای بخواهد گردش به چپ کند حق تقدم با وسیله ای است که مستقیم و در مسیر مجاز عبور می نماید . در محل توقف (پارک) کنار خیابان حق تقدم با وسیله ای است که ضمن حرکت به عقب مشغول توقف یا پارک کردن است .

ماده 143- در راه هایی که مسیر حرکت وسایل نقلیه به علت وجود موانع ثابت اعم از وسایل نقلیه پارک شده ، مصالح ساختمانی ، اشیاء ، عملیات عمرانی ، حفاری و خرابی راه بسته و یا برای عبور از مسیر مجاز کافی نباشد ، حق تقدم عبور با وسایل نقلیه ای است که مسیر عبور آنها باز یا سهم عبور بیشتری را دارا می باشد .

ماده 144- در راه های کوهستانی یا راه های شیب دار با ویژگی های مشابه راه های کوهستانی که در آنها عبور از کنار وسایل نقلیه طرف مقابل غیر ممکن و یا مشکل می باشد راننده ای که در جهت سرازیری در حرکت است باید به کنار راه رفته و به راننده ای که در جهت سربالایی در حرکت است تقدم عبور بدهد .

تبصره : در راه های مسطح که دو طرف راه منتهی به کوه و پرتگاه میباشد حق تقدم عبور با وسایل نقلیه ای است که در طرف پرتگاه قرار دارند .

ماده 145- در راه های مندرج در ماده (144) که در کنار آن جای توقف (پارک) یا شانه کافی وجود دارد به نحوی که

راننده می تواند با استفاده از آن به کنار برود و با استفاده از آن عقب رفتن یکی از وسایل نقلیه جلوگیری کند ، راننده واقع در جهت سربالایی باید با استفاده از آن راننده واقع در جهت سرازیری اجازه عبور دهد چنانچه یکی از دو وسیله ای که میخواهند از کنار یکدیگر عبور کنند ، به منظور امکان عبور ، مجبور به عقب رفتن بشود ، این عمل را باید وسیله ای که در جهت سرازیری قرار دارد انجام دهد ، مگر آنکه به طور آشکار انجام آن از سوی راننده واقع در جهت سربالایی آسان تر باشد .

ماده 146 - راننده وسیله نقلیه ای که شب در حرکت است و همچنین ، در هر محل یا زمان دیگری که به علت نبودن نور کافی ناشی از ابری بودن هوا، وجود مه ، باران ، برف ، عبور از تونل و مانند آنها دید کافی وجود ندارد، باید چراغ های وسایل نقلیه را به ترتیب مقرر در مواد بعدی روشن نماید .

ماده 147 - در خیابان ها و جاده هایی که نور کافی وجود دارد باید تنها از چراغ های جانبی جلو و عقب و در صورت خرابی ناگهانی چراغ های جانبی جلو از چراغ عبور (نورپایین) استفاده شود.

ماده 148 - هنگامی که چراغ ها باید روشن باشند ، اگر چند وسیله نقلیه متصل به هم حرکت کنند ، روشن کردن چراغ هایی که باتوجه به محل نصبشان پوشیده می شوند ضرورت ندارد ولی در هر حال چراغ های جلوی وسیله اولی و چراغ های عقب وسیله آخری باید روشن باشند .

ماده 149 - رانندگان وسایل نقلیه موتوری موظفند که در جاده ها از چراغ رانندگی (نوربالا) استفاده کنند تا بتوانند تمام اشیاء و اشخاص را در فاصله دور ببینند، مگر در موارد زیر که باید از چراغ عبور (نور پایین) استفاده نمایند :
الف - هنگام روبه روشن شدن با وسیله نقلیه ای که از جهت مخالف حرکت می کند، در این صورت راننده باید از فاصله حداقل 150 متری از چراغ عبور (نورپایین) استفاده نماید تا راننده طرف مقابل بتواند به راحتی وبدون خطر به راه خود ادامه دهد. در عین حال برای جلوگیری از تابش خیره کننده نور به چشم رانندگان دیگر، می توان برحسب مورد از چراغ های کوچک یا چراغ های مه شکن استفاده نمود .

ب - هنگامی که وسیله نقلیه از فاصله نزدیک عقب وسیله نقلیه دیگری که در حال حرکت است عبور می کند، مگر وقتی که در حال سبقت گرفتن باشد .

ماده 150 - چراغ های جلو وسایل نقلیه ای که در شانه راه ها (به استثنای آزاد راه ها و بزرگراه ها) توقف می نمایند بایدین حرکت وسایل نقلیه ای که از مقابل در حرکتند باید خاموش شود و برای تشخیص وجود و ابعاد وسیله نقلیه ، چراغ های کوچک و جانبی را روشن نمایند .

ماده 151 - استفاده از چراغ های چشمک زن و رنگارنگ در وسایل نقلیه ممنوع است ، مگر در مواردی که به موجب این آیین نامه مجاز باشد .

ماده 152 - قواعد گردش در تقاطع ها به شرح زیر است :

الف : برای گردش به راست باید با توجه به سرعت و جهت و موقعیت وسایل نقلیه ای که در جلو و عقب حرکت می کنند با فاصله کافی و مناسب و با استفاده از چراغ راهنما و یا با دادن علامت ، وارد خط عبور سمت راست شده و

به طور کامل از کنار تقاطع بگذرند .

ب : براي گردش به چپ بايد با توجه به سرعت و جهت و موقعيت وسايل نقليه اي که در جلو و عقب حرکت مي کنند از فاصله کافي و مناسب چراغ راهنما استفاده نموده و يا با دادن علامت وارد مسير مجاز سمت چپ شده به طوري که پس از ورود به تقاطع ، وسيله نقليه در حدود مرکز تقاطع قرار گيرد سپس با رعايت حق تقدم عبور وسايل نقليه اي که مستقيم و در مسير و محل مجاز در حرکتند با حداقل سرعت به چپ گردش نمايد به نحوي که پس از ورود به خيابان مورد نظر در مجاورت محور وسط آن خيابان قرار گيرد .

پ : براي گردش به چپ در راه هاي بيرون شهر که منحصر به دو خط عبور رفت و برگشت بوده و مانع فيزيکي وسط جاده وجود نداشته باشد رانندگان وسايل نقليه موظفند وسيله نقليه را در شانه راه و در صورت نبودن آن ، در منتهي اليه سمت راست راه متوقف نموده و سپس با توجه به سرعت و جهت و موقعيت وسايل نقليه اي که به طور مستقيم در حال حرکت مي باشند و با استفاده از چراغ راهنما و يا با دادن علامت اقدام به گردش نمايند .

ماده 153 - در راه هاي يك طرفه براي گردش به چپ ، رانندگان موظفند وسيله نقليه را به منتهي اليه طرف چپ خيابان هدايت و سپس به چپ گردش کنند .

ماده 154 - دور زدن در فاصله 150 متری پيچ ها و سربالايي ها و تونل ها که ميدان دید کافي نيست و همچنين از روي خط پري يا ممتد (يك خطه ممتد يا دو خطه ممتد) ممنوع است .

ماده 155 - به عقب راندن وسيله نقليه در آزاد راه ها و بزرگراه ها و ورودی و خروجی آنها ممنوع مي باشد . در راه هاي ديگر به هنگام ضرورت ، با احتياط کامل براي پرهيز از وقوع هر گونه حادثه و بسته شدن راه عبور وسايل ديگر ، مجاز است .

ماده 156 - در تقاطع هايي که با ترسيم جهت نما بر سطح آنها مسير حرکت مشخص شده ، رانندگان موظفند تنها در همان جهت ترسيم شده بر سطح تقاطع به حرکت خود ادامه دهند . در معابري که با ترسيم جهت نما بر سطح آن مسير حرکت مشخص شده ، رانندگان تا حد امکان مسير مشخص شده بر سطح معبر را دنبال ميکنند ، مگر اينکه قصد تغيير خط يا توقف يا گردش داشته باشند که در اين صورت با رعايت کامل مقررات ، از مسير مشخص شده خارج مي شوند .

ماده 157 - رانندگان تاکسي هاي خطي و بيسيم دار هنگامی که مسافرن دارند بايد درايستگاه هاي تعيين توقف کنند .

ماده 158 - تمامي رانندگان وسايل نقليه براي سواروپياده کردن مسافران و يا سرنشينان خود بايد فقط در محل هاي مجاز و يا در منتهي الهي سمت راست سواره رو توقف نمايند .

تبصره - سوار و يا پياده کردن مسافران وسايل نقليه عمومي بين شهري در صورت وجود پاينه مسافري در شهر، تنها در پاينه ياد شده مجاز است.

ماده 159 - هرگونه توقف کوتاه يا طولاني وسايل نقليه در خط هاي عبور يا مسير وسايل نقليه و پيادگان و همچنين

توقف وسایل نقلیه درحاشیه راه ها برای عرضه و خرید و فروش کالا که موجب تجمع اشخاص و یا وسایل نقلیه درمحل یا انحراف دید و یا کاهش توجه رانندگان از رانندگی و احتمال وقوع تصادف گردد ممنوع است . رانندگان وسایل نقلیه در صورت توقف اضطراری که امکان انتقال وسیله نقلیه به بیرون خط و یا مسیر عبوری وجود نداشته باشد، موظفند بانصب علائم ، از فاصله 70 متری رانندگان وسایل نقلیه دیگر و پیداکان را آگاه سازند .

ماده 160 - هیچ راننده ای مجاز نیست وسیله نقلیه ای را که موتور آن روشن است حتی درمحل مجازمتوقف سازد و خود از آن پیاده و دور گردد. درمغایر شیب دار پس از توقف ، رانندگان باید چرخ های جلو وسیله نقلیه را به سمت کناره راه بپیچانند و سپس بارعایت دیگر نکات ایمنی ، موتور را خاموش و پیاده شوند، مگر در راه هایی که کناره آنها منتهی به پرتگاه باشد .

ماده 161 - رانندگان وسایل نقلیه در موارد زیر موظفند به ترتیبی که مقرر می شود توقف نمایند :
الف - هنگام برخورد با وسایل نقلیه امدادی که دستگاه های آگاه سازی شنیداری یا دیداری خود را به کار اندخته باشند تا حدامکان وسیله نقلیه را در مسیر مجاز خود به سمت راست راه هدایت و راه را برای آنها باز کنند و در صورت لزوم تا گذشتن وسایل نقلیه امدادی متوقف شوند .

ب - پیش از ورود به تقاطعی که علایم یا مامور راهنمایی و رانندگی ندارند، باید بایستند و سپس با احتیاط کامل از تقاطع بگذرند .

پ - پیش از رسیدن به گذرگاه پیاده و در صورت حضور یا عبور اشخاص باید وسیله نقلیه خود را متوقف سازند و همچنین با دادن علامت رانندگان پشت سر رانیز به توقف دعوت نمایند تا پیداکان با آرامش عبور کنند .

ت - هنگام برخورد با اتومبیل های مدارس که برای سوار و پیاده کردن دانش آموزان در حال توقف می باشند، توقف نمایند تا دانش آموزان با ایمنی کامل از عرض راه عبور کنند .

ث - در تقاطع های همسطح راه آهن و یا راه آهن شهری ، هنگامی که علایم الکتریکی یا مکانیکی یا پرچم قرمز یا سوت قطار نزدیک شدن آن را اعلام می دارد یا دروازه عبور بسته شده یا در حال باز بسته شدن است و یا مسیر عبوری از روی ریل متراکم باشد، باید لااقل در 5 متری علامت یا دروازه توقف کامل کنند تا قطار بگذرد و تقاطع برای عبور آزاد گردد .

تبصره 1- حرکت در پوشش وسایل نقلیه امدادی برای وسایل نقلیه دیگر ممنوع است .

تبصره 2 - در مغایر متقاطع باراه آهن ، حسب مورد، شهرداری ها یا وزارت راه و ترابری موظف به ایجاد گذرگاه غیر همسطح می باشند .

ماده 162 - رانندگان وسایل نقلیه موتوری به ویژه اتومبیل های مدارس و وسایل نقلیه ای که حامل مواد خطرناک می باشند، در محل تقاطع راه آهن هر چند علامتی وجود نداشته باشد باید به طور کامل توقف کنند و پس از اطمینان از بی خطر بودن معبر، از تقاطع بگذرند . در هر حال هنگام عبور از روی ریل ها ، مجاز به تعویض دنده نمی باشند .

ماده 163 - ایستادن یا توقف وسایل نقلیه در محل های زیر ممنوع است :

الف : پیاده روو گذرگاه پیاده

ب: مقابل ورودی خیابان ها و جاده ها و کوچه ها یا ورودی و خروجی اتومبیل رو ساختمان ها .

پ : داخل تقاطع .

ت : در فاصله 15 متری میدان یا تقاطع یا سه راه ها یا تقاطع راه آهن .

ث : در فاصله 15 متری شیرهای آب آتش نشانی و شیرهای آب نصب شده در راه ها .

ج : در فاصله 15 متری اطراف چراغ های راهنمایی و رانندگی و یا محل هایی که توقف وسایل نقلیه مانع دید علایم راهنمایی و رانندگی بشود .

چ : از ابتدا تا انتها پیچ ها .

ح : در فاصله 15 متری ورودی و خروجی مراکز آتش نشانی ، پلیس و بیمارستانها و فوریت های پزشکی .

خ : کنار وسایل نقلیه ی که خود متوقف میباشند (توقف دوبله) .

د : روی پل ها و درون تونل ها و معابر در ارتفاع .

ذ : در خیابان هایی که پیاده رو آن قابل عبور نبوده و پیادگان مجبورند از بخشی از سواره رو عبور کنند .

ر : در ایستگاه های وسایل نقلیه همگانی و حریم آنها با علایم راهنمایی و رانندگی مشخص است .

ز: در محل هایی که علایم راهنمایی و رانندگی مانند تابلوهای توقف ممنوع و یا ایستادن ممنوع و یا خط کشی های شطرنجی در سطح تقاطع و یا معابر نیز دلالت بر ممنوعیت توقف نماید .

ژ : در هر نقطه از معابر در حال تعمیر ، شستشو و تعویض روغن و نیز در طول مسیر های ویژه اتوبوس و دوچرخه و همچنین در طول مسیر و خطای عبور آزاد راه ها

س : در جاهایی که دستگاه توقف سنج (پارکومتر) نصب شده و یا توقف با کارت پارک یا انواع دیگر تجهیزات توقف سنج با علایم مشخص کننده مجاز میباشد ، به علت پرداخت نکردن هزینه توقف و یا نداشتن کارت پارک مجاز و یا پایان زمان توقف .

تبصره : مراجع مسئول موظفند هنگام استفاده از پارکومتر ، کارت پارک و مشابه آنها و همچنین، در محل هایی که تابلوهای ایستادن ممنوع ، توقف ممنوع ، و حمل با جرثقیل و مانند آن نصب می نمایند ، به وسیله تابلو مستطیل شکلی در زیر تابلوهای یاد شده زمان های ممنوعیت توقف و حمل با جرثقیل را اعلان کنند .

بخش هشتم - مقررات اختصاصی موتورسیکلت و دو چرخه

ماده 164- رانندگان و سرنشینان هر نوع موتورسیکلت و دوچرخه موتوردار باید به کلاه ایمنی مجهز باشند و در طول حرکت از آن استفاده نمایند .

ماده 165- رانندگان موتورسیکلت نباید در يك خط عبور به موازات و در کنار خودروها حرکت کنند .

ماده 166- رانندگان موتورسیکلت باید هنگام رانندگی تنها روی زمین موتورسیکلت بنشینند و حق ندارند شخص دیگری را بر ترك سوار کنند ، مگر آنکه در ترك نیز يك زمین کامل برابر استاندارد ساخت موتورسیکلت نصب شده یا

موتورسیکلت دارای یدك پهلو (ساید کار) باشد .

ماده 167- عبور موتورسیکلت و موتور گازی و دوچرخه سوار از پیاده رور و وسط دستجات ، بازار و نقاط شلوغ ممنوع است .

ماده 168- موتورسیکلت سواران و دوچرخه سواران حق ندارند هنگام رانندگی بار نامتعارف و اشیای دیگری حمل کنند یا حرکت نمایشی یا اعمالی انجام دهند که نیازمند برداشتن دست های آنان از روی فرمان باشد .

ماده 169- راندن موتورسیکلت ، موتور گازی و دوچرخه هنگام لغزنده بودن راه ها ممنوع است .

ماده 170- رانندگی با دوچرخه فاقد زین ممنوع است .

ماده 171- دوترکه سوار کردن اشخاص روی دوچرخه ممنوع است ، مگر آنکه زین اضافی استاندارد برای کار داشته باشد .

ماده 172- دوچرخه سواران مکلفند :

الف : هنگام حرکت به طور کامل از طرف راست راه عبور نمایند و برای گذشتن از وسایل نقلیه ای که در کنار راه توقف کرده اند منتهای احتیاط را به عمل آورند .

ب : در صورت زیاد بودن تعداد دوچرخه سواران ، باید در يك ردیف حرکت کنند ، مگر آنکه معبر ویژه ای بر آنها اختصاص داده شده باشد در این صورت حق ندارند بیرون معبر ویژه عبور و مرور نمایند

فصل دهم = مقررات مختلف (ماده 173 تا 181)

ماده 173 - رانندگان وسایل نقلیه ای که در پشت سر وسیله نقلیه دیگر حرکت می کنند، موظفند فاصله مناسبی را برای جلوگیری از تصادف حفظ کنند . چگونگی رعایت فاصله مناسب به وسیله متن های آموزشی تهیه شده و با روش قاعده دوثانیه از طریق کتاب های آموزشی موضوع تبصره ماده (97) این آیین نامه ، به درخواست کنندگان گواهی نامه آموزش داده می شود .

ماده 174 - کامیون های بزرگ و وسایل نقلیه دیگری که دارای یدك های طویل هستند و همچنین وسایل نقلیه ای که به صورت کاروان و دسته جمعی در يك ستون درجاده ها حرکت می کنند، هنگام عبور باید فاصله بیشتری با وسایل نقلیه جلوی خود داشته باشند به طوری که وسیله نقلیه دیگری که از آنها سبقت می گیرد، بتواند پس از سبقت باردیگردد جلو آنها وارد مسیر مجاز عبور خود شوند.

ماده 175 - سوار کردن بیش از ظرفیت مجاز تعیین شده در وسیله نقلیه و همچنین گذاشتن بار یا اشیاء دیگر در قسمت جلو یا عقب آن اعم از درون یا بیرون که مانع دید راننده گردد ممنوع است .

ماده 176- رانندگان وسایل نقلیه سنگین هنگام عبور از جاده های کم عرض و باریک یا عقب راندن ، باید يك نفر كمك راننده برای پرهیز از هرگونه خطری همراه داشته باشند .

ماده 177- حرکت بادنده خلاص درسرازمی ها ممنوع است .

ماده 178- وسایل نقلیه نباید از روی لوله های آب آتش نشانی که برای خاموش کردن آتش در خیابان قرار گرفته اند، عبور نمایند، مگر با اجازه متصدیان آتش نشانی .

ماده 179- رانندگان تاکسی ها و وسایل نقلیه مسافربری موظفند موارد زیر را رعایت نمایند :

الف - سوار کردن مسافر با داشتن مسافر قبلی در تاکسی های تلفنی ، بی سیم و یا موسسات و یا شرکت های تاکسی رانی در بست ، ممنوع است .

ب - رانندگان تاکسی ها موظفند پس از سوار شدن مسافرو هنگام شروع به حرکت ، تاکسیمتر را به کار اندازند . در صورت نداشتن یا خرابی تاکسیمتر حق کار کردن ندارند، مگر در نقاطی که شهرداری نصب تاکسیمتر را ضروری اعلام نکرده باشد .

پ - رانندگان وسایل نقلیه عمومی دیگر که در بست کرایه داده می شوند نباید بدون رضایت کرایه کننده شخص دیگری را سوار کنند.

ت - خودداری از بردن مسافر برای وسایل نقلیه عمومی و همچنین نرساندن مسافر به مقصد ممنوع است ، مگر اینکه بر اساس ضوابط مربوط خارج از خدمت (سرویس) باشند .

ث - رانندگان وسایل نقلیه عمومی و کمک رانندگان آنها نباید با مسافران با خشونت و بی احترامی رفتار نمایند.

ماده 180- رانندگان حق ندارند ضمن رانندگی ، دخانیات استعمال نمایند یا خوراکی یا آشامیدنی میل کنند و استفاده از هرگونه وسایل و تجهیزات مانند تلفن همراه که باعث انحراف ذهنی و رفتاری راننده گردد ممنوع است . رانندگان موظفند در هر حال به طور کامل به جلوتوجه داشته باشند .

ماده 181- رانندگی برای کسی که نوشابه الکلی یا مواد مخدر و داروهای خواب آور مصرف کرده تا رفع کامل آثار آن ممنوع است .

تبصره - در مواردی که ماموران راهنمایی و رانندگی و پلیس راه به وجود حالت مستی و یا حالت غیرعادی ناشی از مصرف مواد یاد شده به راننده ای ظنین شوند، موظفند وسیله نقلیه را متوقف ساخته و بلافاصله میزان الکل خون راننده و مانند آن را از طریق آزمایش های لازم تعیین و از رانندگی وی جلوگیری نموده و متخلف را برای تعیین تکلیف به مراجع مربوط معرفی نمایند.

ماده 182 - سوار کردن اشخاص آلوده به کثافات در وسایل نقلیه عمومی مسافربری مجاز نیست .

ماده 183- راننده موظف است هنگام رانندگی ، گواهی نامه رانندگی خویش ، بیمه نامه شخص ثالث خودرو و کارت شناسایی خودرو را همراه داشته باشد و در صورت درخواست ماموران راهنمایی و رانندگی و یا پلیس راه ، آنها را تسلیم نماید . مامور موظف است پس از ملاحظه و بررسی مدارک آنها را بازگرداند ، مگر در مواردی که به موجب قانون یا آئین نامه ، اخذ گواهی نامه به منظور درج تخلف در آن ضرورت داشته باشد در این صورت در برابر دادن رسید ، گواهی نامه اخذ میگردد .

ماده 184 - استفاده از بوق های شیپوری ، سوت بلبلی و به طور کلی هر نوع وسیله آگاه سازی صوتی با صدای

ناهنجار و غیر عادی در مناطق مسکونی و همچنین، زدن بوق ممتد یا غیر ضروری یا مکرر و یا زدن بوق در محل هایی که این عمل به وسیله علائم منع شده است، ممنوع است. استفاده از بوق برای مقاصد مانند صدا زدن افراد، جلب توجه مسافر، اعلام حضور و بازکردن در منزل، خداحافظی و مانند آنها ممنوع است.

ماده 185- وسایل نقلیه امدادی که مجاز به داشتن چراغ گردان یا آژیر خطر ویژه میباشند تنها هنگامی که برای انجام ماموریت های مهم و فوری در حرکتند، باید از آنها استفاده نمایند.

ماده 186- وسیله نقلیه انتظامی و امدادی، هنگامی که برای انجام ماموریت فوری در حرکتند در صورت به کار بردن چراغ گردان ویژه اعلام خطر یا آژیر، تا حدودی که موجب بروز تصادف نشود، مجاز به انجام اعمال زیر میباشند:

الف: توقف در محل ممنوعه

ب: تجاوز از سرعت مجاز و سبقت از سمت راست وسیله نقلیه دیگر

پ: عبور از طرف چپ راه و همچنین دور زدن در نقاط ممنوعه

ت: گذاشتن آژیر قرمز یا رعایت نکردن علائم دیگر ایست، مشروط به این که از سرعت وسیله نقلیه در این گونه محل ها تا حداقل امکان کاسته شود.

ماده 187- درهای وسایل نقلیه در حال حرکت باید به طور کامل بسته باشد و باز کردن آنها پیش از توقف کامل مجاز نیست.

ماده 188- اتومبیل های مدارس تنها هنگام سوار و پیاده کردن دانش آموزان حق استفاده از علائم دیداری یاد شده در ماده (60) را دارند.

ماده 189- استفاده از لاستیک های فرسوده و غیر استاندارد در وسایل نقلیه ممنوع است هنگام برف و یخبندان و به طور کلی در صورت اعلام مقامات مرتبط و یا ماموران راهنمایی و رانندگی و یا پلیس راه، رانندگی با وسیله نقلیه ای که چرخ های آن به زنجیر و یا لاستیک یخ شکن مجهز نباشد ممنوع است.

ماده 190- راندن وسیله نقلیه ای که بیش از ظرفیت مندرج در کارت مشخصات، بار یا مسافر گرفته ممنوع است.

ماده 191- عبور وسایل نقلیه از میان دستجات ارتش یا ماموران انتظامی یا دانش آموزان یا تشییع کنندگان جنازه ها یا دیگر دستجات تشریفاتی و بوق زدن در این گونه موارد مجاز نیست.

ماده 192- عبور وسایل نقلیه از پیاده روها و توقف آنها روی پیاده رو ممنوع است.

ماده 193- سوار شدن و سوار کردن اشخاص روی گلگیر یا رکاب یا سایر قسمتهای بیرونی وسایل نقلیه ممنوع است

ماده 194- راندن و یا حرکت با اسکیت و اسکوتر و مانند آنها در معابر عمومی ممنوع است، مگر در مسیرهایی که از سوی راهنمایی و رانندگی با نصب تابلو ویژه، مجاز اعلام شده باشد.

ماده 195- عبور وسایل نقلیه سنگین که حداکثر سرعت آنها از 15 کیلومتر در ساعت تجاوز نمی کند مانند تراکتورهای زنجیری و غلطک های جاده کوبی و غیره باید پیش از رسیدن آنها به اولین پست راه آهن یا ایستگاه، خبر

- داده شود تا تدارك احتياطي لازم براي عبور بي خطر آنها از تقاطع راه آهن فراهم گردد .
- ماده 196- رانندگان اين گونه وسايل نقلیه موظفند هنگامی که عبور آنها از تقاطع راه آهن مجاز است پیش از رسیدن به آن توقف کامل کنند و پس از دیدن دو طرف و اطمینان از نبودن خطر احتمالی از آنجا بگذرند . هنگامی که نزدیک شدن قطار به وسیله علائم یا صدای لکوموتیو اعلام میشود ، تا عبور قطار نباید از تقاطع عبور نمایند .
- ماده 197 - هرگاه مامور راهنما در محل تقاطع راه آهن حضور داشته باشد ، عبور از تقاطع باید با فرمان او انجام گیرد .
- ماده 198- هیچکس حق ندارد وسیله نقلیه ای را که متعلق به او نیست یا راننده آن نمی باشد، بدون اجازه کسی که آن را در اختیار دارد از محل خود حرکت دهد یا با آن رانندگی کند، مگر ماموران انتظامی با رعایت قوانین و مقررات و در چارچوب وظایف قانونی .
- ماده 199- هیچکس حق ندارد به شخصی که گواهی نامه رانندگی ندارد اجازه رانندگی با وسیله نقلیه خود را بدهد . بامتخلف برابر مقررات کیفری رفتار خواهد شد.
- ماده 200- هیچکس حق ندارد وسیله نقلیه ای را که طبق نظر کارشناس راهنمایی و رانندگی و یا پلیس راه دارای عیب و نقص فنی بوده یا وسایل ایمنی کامل مقرر در این آیین نامه رانداشته باشد ، در راه ها براند .
- ماده 201- ماموران راهنمایی و رانندگی یا پلیس راه ، حسب مورد، پس از اعلام مراجع صلاحیت دار به منظور پیشگیری از حوادث مکلفند از عبور و مرور در راه هایی که به علت خرابی ، جاری شدن سیل ، ریزش کوه و بهمن و یا علت های دیگر خطرناک می باشند تا تعمیر و رفع علت های خطر، جلوگیری به عمل آورده و یا از حرکت وسایل نقلیه غیرمجهز به تجهیزات لازم ممانعت به عمل آورند .
- ماده 202- صدور مجوز جابه جایی مسافر در شهرها و حومه آنها با شهرداری محل می باشد .
- ماده 203- حمل مسافر با وسایل نقلیه باربری ممنوع است . همچنین، حمل مسافر با وسایل نقلیه ای که دارای پلاک شخصی بوده و بیشتر مجوز لازم برای جابه جایی مسافر از وزارت راه و ترابری و یا شهرداری دریافت ننموده باشند ، ممنوع می باشد ، مگر در شرایط اضطراری و با اجازه پلیس راه و یا راهنمایی و رانندگی .
- ماده 204 - در صورت نبود امکانات لازم برای رساندن مجروحان به مراکز درمانی ، تمام رانندگان مکلفند همکاری لازم را برای رساندن مصدومان تصادفات رانندگی به اولیه مرکز درمانی انجام دهند .
- ماده 205 - هیچکس حق ندارد درحالی که سوار دوچرخه یا کفش های چرخ دار یاسه چرخ های بدون رکاب مانند اسکیت و اسکوتر یا اتومبیل های اسباب بازی است به وسایل نقلیه در حال حرکت تکیه نماید و آنها را وسیله حرکت خود یا حرکت وسیله ای که بر آن سوار است قرار دهد . تکیه نمودن و آویزان شدن اشخاص نیز به وسایل نقلیه ممنوع است .
- ماده 206 - ریختن شیشه ، بطری ، میخ ، سیم ، حلبی ، مایعات لزج و چرب ، نخاله های ساختمانی و زباله ، مصالح

ساختماني ، شستشوي وسايل نقلیه ، ایجاد موانع و به طور کلی هر عملی که باعث سد راه و ایجاد خطر و انحراف وسايل نقلیه از مسیر حرکت باشد بر روی راه ها ، شانه جاده ها و حریم قانونی آنها ممنوع است . همچنین ، ریختن هر گونه زباله ، ضایعات و اشیاء و آب دهان و مانند آن از درون خودرو به وسیله راننده و یا سرنشینان ممنوع است . ماده 207- نصب هر نوع علائم و پلاک های متفرقه و همچنین الصاق یا نصب یا نقش هر نوع آگهی نوشته ، عکس و نوشتن عبارات و ترسیم نقوش روی شیشه ها یا بدنه درونی یا بیرونی وسايل نقلیه به منظور تجارت ، تبلیغ ، نمایش و مانند آن ممنوع است ، مگر بر اساس ضوابطی که به پیشنهاد شورای عالی هماهنگی ترافیک شهرهای کشور به تصویب وزیر کشور خواهد رسید . در مورد جاده ها با تصویب وزارت راه و ترابری اقدام میشود.

ماده 208- حرکت وسايل نقلیه دارای چرخ فلزی در معابر شهری مجاز نیست .

ماده 209- اعمال زیر در خیابان ها و معابر شهری ممنوع است :

الف : ورزش و مسابقه های ورزشی ، مسابقه با اسب یا حیوانات دیگر و وسايل نقلیه ، بدون کسب مجوز از مقامات صلاحیت دار

ب : بستن ، خوراک دادن و رها کردن دام ها و پرندگان

پ : انجام هر گونه حرکات پرشی ، نمایشی ، تک چرخ ، دور زدن درجا ، رانندگی همراه صدای ناهنجار و ممتد بوق یا صدای آگروز و اصطکاک چرخ ها و مانند آنها .

ماده 210- هر کس که مسئول حرکت و هدایت حیوانات است ، هنگام عبور از عرض یا طول معابر در شب باید از علائم سیار مانند (فانوس ،

چراغ های الکتریکی ، دسته یا راکت شب‌رنگ دار) استفاده نماید . رانندگان موظفند با دیدن حرکت گله و رمه از سرعت خود کاسته و در صورت لزوم تا عبور احشام توقف نمایند . به هر حال عبور دادن حیوانات از نقاط مشخص شده و تا حد امکان دارای روشنایی ضرورت دارد .

ماده 211- دستگاه های مسئول موظفند پیش از بسته شدن تمام یا بخشی از راه برای انجام هر نوع عملیات اجرایی اعم از تعریض ، تعمیر ، نگهداری ، حفاری و مانند آنها ، هماهنگی های لازم را انجام داده و با اطلاع ادارات راهنمایی و رانندگی و یا پلیس راه اقدام و مراتب را به آگاهی مردم برسانند .

ماده 212- اشخاصی که به هر عنوان روی راه های عمومی کار می کنند ، موظفند پیش از شروع به کار ، علائم ایمنی عبور و مرور را براساس ضوابط و استاندارد های ایمنی در عملیات اجرایی راه ها که به تایید مسئولین مرتبط می رسد در محل نصب و همچنین لوازم کار ، لباس های کارگران و وسايل نقلیه خود را به علائم هشدار دهنده مجهز نمایند در غیر اینصورت ماموران راهنمایی و رانندگی و پلیس راه موظفند از کار آنان جلوگیری به عمل آورند .

ماده 213- شهرداری و ماموران متصدی ایجاد فضای سبز نصب کننده اتاک (کیوسک) تلفن و مانند آنها موظفند مثلث دید رانندگان را در تقاطع ها باز نگهدارند .

ماده 214- جز ماموران صلاحیت دار هیچکس حق ندارد برای هدایت ، حفاظت و کنترل وسایل نقلیه در سواره رو خیابان بایستد یا قدم بزند .

ماده 215- پیادگان موظفند که :

الف - در محل هایی که پیاده رو وجود دارد از سطح سواره رو استفاده نکنند.
ب - در محل هایی که پیاده رو وجود ندارد یا در صورت وجود به دلایلی غیرقابل تردد باشد باید از منتهی الیه سمت چپ سواره رو و عکس جهت حرکت وسایل نقلیه عبور نمایند .
پ - برای گذشتن از عرض راه ، تنها از گذرگاه های پیاده ، پل های هوایی و گذرگاه های زیرزمینی مجاز عبور نمایند .
ت - از دویدن ، پریدن و ورود ناگهانی به سطح سواره رو خود داری کرده و مراقب حرکت وسایل نقلیه باشند .
ث - از حصار آزاد راه ها نگذرند و در بزرگراه ها و خیابان ها از لابلای درختان و گل بوته های حاشیه و میانه راه عبور نکنند .

ج - در تقاطع ها با روشن شدن چراغ سبز مقابل خود (چراغ عابر) حرکت نمایند و هنگامی که چراغ عابر قرمز بود عبور نکنند .

چ - از موانع و خط کشی خطوط ویژه ، سواره رو خیابان ها و میدان ها عبور نکنند .
ح - در بزرگراه ها و خیابان های اصلی ، از خارج از گذرگاه های تعیین شده عبور نکنند .
خ - در سواره رو خیابان برای سوار شدن به وسیله نقلیه و همچنین ، صحبت کردن یا خرید و فروش با راننده یا سرنشینان وسایل نقلیه ، توقف نکنند .

ماده 216- رانندگی با وسایل نقلیه دارای پلاک دولتی که علامت مشخص کننده روی شیشه یا دیگر قسمت های تعیین شده آن الصاق یا نصب نشده باشد ، ممنوع است .

ماده 217- رانندگانی که دچار معلولیت و یا ناشنوایی هستند باید با علامت ویژه ای که روی شیشه عقب وسیله نقلیه الصاق میشود ، دیگر رانندگان را از وضعیت خود آگاه سازند تا رانندگان با دیدن آن علامت ، علاوه بر رعایت مقررات این آیین نامه ، احتیاط لازم را بنمایند .

ماده 218- شهرداری ها موظفند پیاده روهای استاندارد، هموار و ایمن با در نظر گرفتن عبور سالخوردگان و معلولان باصنّلی چرخ دار و یا بدون آن ، در حاشیه معابر شهری ایجاد کنند و با توجه به موقعیت جغرافیایی شهر ، در محل های مناسب نیز مسیر عبور دوچرخه سواران را تا حد امکان و به صورت جداگانه ایجاد نمایند.

ماده 219- شهرداری ها موظفند به منظور افزایش ایمنی عبور و مرور ، با همکاری زیر مجموعه های وزارت نیرو، برای تامین روشنایی معابر شهرها اقدام نمایند.

ماده 220- رانندگان و سرنشینان وسایل نقلیه موظفند هنگام حرکت وسیله نقلیه کمر بندهای ایمنی خود را بسته نگاه دارند .

تبصره - سوارکردن کودکان کمتر از 12 سال درصندلي جلو وسیله نقلیه و همچنین درآغوش داشتن کودک هنگام رانندگی ممنوع است .

ماده 221- بازگذاشتن درصندوق عقب وسیله نقلیه درحال حرکت ، یانصب پرده یا کرکره یا هر چیز دیگری که مانع دید عقب وسیله نقلیه شود ممنوع است .

ماده 222- ریزش روغن ، نفت گاز، بنزین و مایعات آلوده و تخریب کننده دیگر در راه ها ممنوع است .

ماده 223 - زمان لازم الاجرا شدن آن دسته از احکام این آیین نامه که اجرای آنها مستلزم آموزش ، اطلاع رسانی عمومی یا کسب مهارت های خاص باشد ، اول مهرماه سال 1384 ، تعیین میشود .